

Η ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ

ΣΤΗΚΕΤΕ ΚΑΙ ΚΡΑΤΕΙΤΕ ΤΑΣ ΠΑΡΑΔΟΣΕΙΣ (Β' ΘΕΣΣΑΛ. Β' 15)

«Οὐκ ἀρνησόμεθα σε φίλη Ὁρθοδοξία...»



ΔΙΜΗΝΙΑΙΟΝ ὈΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΩΝ ΓΝΗΣΙΩΝ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ-ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ 2009 - ΠΕΡΙΟΔΟΣ Γ' - ΕΤΟΣ 59ο ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 956 - ΚΑΝΙΓΤΟΣ 32 - 106 Β2 ΑΘΗΝΑΙ 67 ΟΡΟΦΟΣ

Η ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ

ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1928

Διμηνιαῖον Δημοσιογραφικόν Ὅργανον
τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος
Περίοδος Γ' ἔτος 59ο Τεύχος 956
Ἰανουάριος-Φεβρουάριος 2009

Ἰδρυτής:

Ἀνδρέας Βαπορίδης
(† 1976)

Ἐκδότης:

Ἡ Α.Μ. ὁ Ἀρχιεπίσκοπος
Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος
κ.κ. ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ Β'

Διευθυντής:

† Ὁ Μαραθῶνος Φώτιος

Συντακτική ἐπιτροπή:

† Ὁ Πειραιῶς καί Σαλαμίνος Γερόντιος
† Ὁ Ἀττικῆς καί Βοιωτίας Χρυσόστομος
† Ἀρχιμ. Γρηγόριος Ταυλάριος
† Πρεσβ. Μιχαήλ Κωνσταντινίδης

Ὑπεύθυνος Συνδρομῶν - Ἐμβασμάτων

Κατσαγώνης Κωνσταντῖνος
Κάνιγγος 32, Τ.Κ. 106 82, ΑΘΗΝΑΙ

Συνδρομαί:

Ἑσωτερικοῦ ἐτησίᾳ 10 εὐρώ
Ἑξωτερικοῦ 15 \$ Η.Π.Α.
Τιμή φύλλου 1 εὐρώ

ISSN: 1107-6763

Ἰδιοκτησία - Κεντρική Διάθεσις:

«ΓΕΝΙΚΟΝ ΤΑΜΕΙΟΝ

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ Γ.Ο.Χ. ΕΛΛΑΔΟΣ»

Ὁδός Κάνιγγος, 32, Τ.Κ. 106 82, ΑΘΗΝΑΙ

Τηλ.: 210 38 28 280 -Fax: 210 38 47 365

www.ecclesiagoc.gr e-mail: goc@otenet.gr

Ἐκτύπωσης: ΕΠΤΑΛΟΦΟΣ Α.Β.Ε.Ε.

Τηλ. 210 92 17 513, Fax: 210 92 37 033

www.eptalofos.gr e-mail: info@eptalofos.gr

Τά ἀνυπόγραφα ἄρθρα ἀποδίδονται
εἰς τήν διεύθυνσιν.



Εἰκὼν Ἑξωφύλλου:

Ἡ Ἁγία Εἰκὼν τῶν Θεοφανείων
βασταζομένη ἀπὸ εὐσταλεῖς εὐζωνας,
κατὰ τὴν λιτανευτικὴν πομπὴν
πρὸς τὸν Κεντρικὸν Λιμένα Πειραιῶς.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

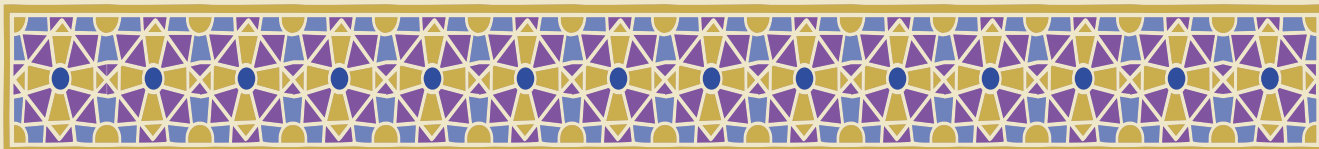
Ὁ Ἑορτασμός τῶν Ἀγίων Θεοφανείων 2009	3-6
Ἀπάντηση σέ ὑβριστικό δημοσίευμα	7-9
Ἡ Ἁγία καί Μεγάλη Τεσσαρακοστή	10-12
Φωνή ἀπὸ παλαιά	13
Ἀφιέρωμα	14
Ἡ Φωνὴ τῶν Πατέρων	15-17
Μικρά καί οὐσιώδη	18-19
Βιβλιοπαρουσίαση	20
Τὴν Διακονίαν σου πληροφόρησον.....	21-23



ΠΑΤΕΡΙΚΗ ΔΙΔΑΧΗ

«Μὴν ἀνοίξης μακρὰ συνομιλία
μέ ἐκεῖνον πού σέ ἀκούει μέ κακὴ
ὄρεξη, γιά νά μὴν τοῦ προκαλέσεις
ἀηδία καὶ τόν κάνεις νά σέ ἀπο-
στραφεῖ».

(Ἅγιος Νικόδημος Ἀγιορείτης,
«Λόρατος Πόλεμος»)



Ὁ ἑορτασμός τῶν Ἁγίων Θεοφανείων 2009



Ἐπερέβη κάθε προσδοκίαν ἡ ἐπιτυχία τῆς διοργανώσεως τῆς τελετῆς τῆς καταδύσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ εἰς τόν Κεντρικό Λιμένα Πειραιῶς τήν ἡμέρα τῶν Θεοφανείων. Παρά τās ἐντόνους ἀντιδράσεις μεγαλοσχήμων παραγόντων τῆς κρατούσης Ἐκκλησίας, οἱ ὁποῖοι προσεπάθησαν μέ κάθε μέσον νά ματαιώσουν, ἢ νά δυσχεράνουν τήν διοργάνωσιν, ἡ ἐπιδίωξις των δέν ἔφερε ἀποτέλεσμα. Μέ περισσοτέρους ἀπό 6.000 (σύμφωνα μέ ἐκτιμήσεις τῶν λιμενικῶν) συγκεντρωμένους πιστούς, παρά τό ἐργάσιμον τῆς ἡμέρας, εἰς τήν προβλήτα τοῦ μεγαλυτέρου λιμένος τῆς χώρας μας, οἱ Γνήσιοι Ὁρθόδοξοι Χριστιανοί ἔδωσαν τά μηνύματά τους πρὸς αὐτούς οἱ ὁποῖοι εὐχονται καί ἐπιδιώκουν τόν ἀφανισμόν καί τήν συρρίκνωσιν των.

Ἡ λιτανευτική πομπή ἐξεκίνησεν, ὅπως πάντοτε, ἀπό τόν Ἱερόν Ναόν Ἁγίου Φιλίππου μέ τή συνοδείαν τριῶν φιλαρμονικῶν (τῶν Δήμων Κορυδαλλοῦ, Ἀσπροπύργου καί Π. Φαλήρου), αἱ ὁποῖαι ἐπαιάνιζον μελωδικῶς σκορπίζουσαι εἰς τόν ἀέρα τήν χαράν τῆς λαμπροφόρου ἑορτῆς.

Αἱ σημαῖαι, τά λάβαρα, οἱ σταυροί καί τά ἐξαπτέρυγα τῶν ἐκκλησιῶν, τά ὁποῖα ἔφερον μέ ὑπερηφάνειαν οἱ νέοι καί τά τέκνα τῶν Γ.Ο.Χ. ἀπό τās Ἀθήνας, τόν Πειραιάν καί τήν εὐρυτέραν περιοχὴν τῆς Ἀττικῆς, νέοι καί νεάνιδες ἐνδεδυμένοι μέ τās ἐθνικάς ἐνδυμασίας, ἔδωσαν τό μήνυμα τῆς προσηλώσεως εἰς τās ἐθνικάς μας παραδόσεις.





Παρόν καί τό μοναχικόν τάγμα τῆς Ἐκκλησίας, ὁ χορός τῶν ἱεροψαλτῶν ὑπό τήν διεύθυνσιν τοῦ Μουσικολογιωτάτου χοράρχου κ. Ἀθανασίου Ἰωαννίδου, ἡ ἀγία εἰκὼν τῶν Θεοφανείων βασταζομένη ἀπό εὐστατεῖς εὐζωνας, ἡ παρεμβολή τῶν σεβασμίων ἱερέων περιστοιχίζουσα τό ἱερόν Εὐαγγέλιον καί τόν Τίμιον Σταυρόν καί τέλος οἱ Ἀρχιερεῖς συνέθεταν τήν ἱεράν λιτανευτικήν πομπήν, τήν ὁποία ἠκολούθη τό ἐκκλησίασμα τοῦ Ἁγίου Φιλίππου, τό ὁποῖον, καθὼς πλησίαζε τήν ἐξέδραν ἐνισχύετο ἀπό τοὺς πιστοὺς τῶν ἄλλων ἐνοριῶν τῆς εὐρυτέρας περιοχῆς.

Οἱ Ἀρχιερεῖς Πειραιῶς & Σαλαμῖνος κ. Γερόντιος, Ἀττικῆς & Βοιωτίας κ. Χρυσόστομος, Χριστιανουπόλεως κ. Γρηγόριος καί Μαραθῶνος κ. Φώτιος συνήντησαν πλησίον τῆς ἐξέδρας τόν Μακαριώτατον Ἀρχιεπίσκοπον Ἀθηνῶν & πάσης Ἑλλάδος κ.κ. Χρυσόστομο Β', ὁ ὁποῖος τοὺς ὑπεδέχθη ὁμοῦ μετὰ τῶν Ἀρχιερέων Ἀττικῆς & Διαυλείας κ. Ἀκακίου καί Λαρίσης & Πλαταμῶνος κ. Ἀθανασίου. Ἀπαντες ὁμοῦ ἀνέβησαν εἰς τήν ἐξέδραν, ἀκολουθούμενοι ἀπό τόν Ἱερόν Κλῆρον, τοὺς ἱεροψάλτας καί τοὺς ἐκπροσώπους τῶν ἀρχῶν. Πρὶν τήν κατάδυσιν τοῦ Τιμίου Σταυροῦ ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος ἀπηύθυνε πρὸς τοὺς παρόντας τήν ἐόρτιον προσλαλίαν, δίδων τό μήνυμα τῆς καλῆς ὁμολογίας:

«Σεβασμιώτατοι Ἀδελφοί ἐν Χριστῷ Ἅγιοι Ἀρχιερεῖς, Σεβαστόν καί Θεόκλητον Ἱερατεῖον, ἡ ἀνύστακτος φρουρά ἐπὶ τῶν ἀδαμαντίνων ἐπάλξεων τῆς παραδοθείσης πίστεως.

Ἀξιότιμοι κύριοι ἐκπρόσωποι τῆς πολιτείας.

Λαε τοῦ Κυρίου περιούσιε, ὁ φύλαξ τῆς Ὁρθοδοξίας.

Χαιρετισμόν ἐόρτιον ἀπευθύνομεν ὑμῖν καί παντὶ τῷ πληρώματι τῆς Ἐκκλησίας τῶν σεπτῶν παραδόσεων.



Ἠλεήθημεν παρὰ Θεοῦ, ὅπως καί κατὰ τό παρόν ἔτος ἐορτάσωμεν θεαρέστως καί θεοφιλῶς τό μέγα μυστήριον τῆς βαπτίσεως τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ ἐν τῷ Ἰορδάνῃ ποταμῷ κατὰ τό καθαγιασμένον ἐκκλησιαστικόν ἐορτολόγιον. Σήμερον ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ ἐπέλαμψε λαμπροφανῶς καί ἐκφαντορικῶς ἐπὶ τόν Ἰορδάνην καί πᾶσαν τήν ὑφήλιον, εἰς χαροποιήσιν τῶν καρδιῶν ἡμῶν, διὰ τῆς ἐπιφανείας ἐν τῷ κόσμῳ τοῦ μεγάλου μυστηρίου τῆς Τρισυποστάτου Θεότητος.

Ἐν ταύτῃ τῇ μεγαλειώδει ἐορτῇ, τοῦ Κυρίου βαπτιζομένου, ὁ Ἰορδάνης ἐστράφη εἰς τά ὀπίσω, οἱ οὐρανοί διηνοιγῆσαν καί τό Πανάγιον Πνεῦμα ἐν εἰδει περιστερᾶς κατήλθεν ἐπὶ τόν βαπτιζόμενον Ἰησοῦν, ἐνῷ ἡ φωνή τοῦ Πατρὸς ἐμαρτύρει οὐρανόθεν ἐν τῷ κόσμῳ τήν Υἱότητα Αὐτοῦ “Οὗτος ἐστίν ὁ Υἱός μου ὁ ἀγαπητός ἐν ᾧ ἠδόκησα”.

Ὁ θεῖος Παῦλος μαρτυρεῖ περὶ τούτου λέγων: “Ἐπεφάνη ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ ἡ σωτήριος πᾶσιν ἀνθρώποις παιδεύουσα ἡμᾶς ἵνα ἀρνησάμενοι τάς κοσμικὰς ἐπιθυμίας σωφρόνως καί δικαίως ζήσωμεν ἐν τῷ νῦν αἰῶνι” (Τιμ. Β΄ 11).

Ἡ μαρτυρία αὕτη περιγράφει τόν τέλειον ἄνθρωπον, ἐστολισμένον τήν εὐπρέπειαν καί κοσμιότητα μετὰ μεγαλοπρεποῦς τιμῆς ἄνωθεν, ὡς κατ’ εἰκόνα Θεοῦ πλασθέντα. Σκοπός ὅθεν τοῦ Θεϊκοῦ βαπτισμοῦ, δέν ἦτο ἡ κάθαρσις τοῦ ἀναμαρτήτου Ἰησοῦ, ἀλλὰ ὁ καθαγιασμός τῶν ὑδάτων καί ἡ πρωτότυπος εἰκὼν τοῦ βαπτισμοῦ τῶν ἀνθρώπων, πρὸς ἀπαλλαγὴν ἐκ τῆς προπατορικῆς ἀμαρτίας καί τόν καθαρισμόν ἐκ τῶν ἰδίων ἀμαρτιῶν.

Τοῦ μυστηρίου τούτου τελουμένου, ἐπαναλαμβάνεται πάλιν καί ἀενάως ἡ αὐτὴ Θεία ἐπιφάνεια ἐπὶ τήν ἁγίαν κολυμβήθραν ὡς ἐν τῷ Ἰορδάνῃ ποταμῷ.

Ἡ θεία χάρις ἄνωθεν ἐπιφοιτῶσα ἀοράτως διὰ τῶν εὐχῶν τοῦ Ἱερέως, ἀγιάζει τό ὕδωρ, ὁ δέ βαπτιζόμενος καθίσταται κατὰ χάριν υἱός καί κληρονόμος Θεοῦ συγκληρονόμος δέ Χριστοῦ, κατὰ τόν αὐτόν καί πάλιν Ἀπόστολον Παῦλον: “Εἰ δέ τέκνα καί κληρονόμοι, κληρονόμοι μὲν Θεοῦ συγκληρονόμοι δέ Χριστοῦ” (Ρωμ. Η΄ 17).

Ὡς βάθος πλούτου σοφίας καί ἀγάπης θεϊκῆς!

Ὡς δόξα ἀμάραντος καί τιμὴ οὐράνιος τοῦ ἀνθρώπινου γένους!

Εἰς τοιοῦτον μεγαλεῖον ὑψουμένου τοῦ ἀνθρώπου, ἄρα γε ποία ἡ ὀφειλομένη εἰς Θεόν εὐχαριστήριος ἀνταπόδοσις;

Πολλή ἡ ἀπογοήτευσις ἀγαπητοί.

Ἡ παραπαίουσα ἀνθρωπότης κατὰ τό πλεῖστον, δέν πιστεύει ὅτι ὑφίσταται τοιοῦτος λόγος, διότι κατεχράσθη τοῦ δικαιώματος τῆς ἐλευθερίας ἐκ τῆς κακῆς ἐπιλογῆς τρόπου ζωῆς.

Ὡς λύπη καί ὀδύνη!

Ὁ ἐξαγορασθεὶς ἐκ τῶν ἀλύτων δεσμῶν τοῦ Ἄδου ἄνθρωπος διὰ τῆς ἐν τῷ Σταυρῷ Θουσίας τοῦ Θεανθρώπου, ἀντὶ τῆς προσφορᾶς διὰ βίου, ἀενάων εὐχαριστιῶν πρὸς τόν Σωτῆρα Χριστόν, ἔστρεψε τά νῶτα πρὸς τόν οὐρανόν, ἐμβλέψας εἰς τήν γῆν κάτω καί δὴ εἰς τό χῶμα τῆς γῆς, δηλαδή εἰς τά ἀμαρτωλά θέλητρα τῆς ματαιότητος, τά ὅποια ἔθεσε ἰδανικά τῆς ζωῆς του καί συνωθεῖται εἰς τό βάραθρον παντελοῦς ἐξαχρειώσεως τῆς Θεϊκῆς εἰκόνας, τήν ὁποῖαν ἔλαβεν θεόθεν ἀπὸ τῆς δημιουργίας του.

Τί δέ τό ἐπακόλουθον; Ἀπώλεια ψυχῆς καί ἀπώλεια φρενῶν καί λογικῆς, μέχρις ἀγρίων ἐνστίκτων, κατὰ τῶν συνανθρώπων του, καθὼς πρό ὀλίγων ἡμερῶν διεπιστώθη, ἐκ τῶν βανδαλισμῶν καί τῆς καταστροφῆς περιουσιῶν ἀνευθύνων καί ἀθῶων ἀνθρώπων ἐν μέσαις Ἀθήναις καί ἀλλαχοῦ. Τοιαῦτα τά ἀποκνήματα τῆς ἀποστασίας ἀπὸ τοῦ Θεοῦ, διότι γέγραπται: “νοῦς ἀποστᾶς ἀπὸ τῆς θεωρίας τοῦ Θεοῦ ἡ κτηνώδης γίνεται ἡ δαιμονιώδης”!

Ἄλλ’ ὦ φιλέορτον σύστημα! Ἀγαπητοί μοί συμπανηγυρισταί! δεῖ σήμερον νά εἴχομεν ἀμιγῆ χαράν ἐορτασμοῦ τῆς μεγάλης ἡμέρας τῶν Θεοφανείων





ἀλλά τό φάσμα τῶν ἡμερῶν τούτων, προστιθεμένων καί τοῦ πολυαιμάτου πολέμου τῆς Γάζας καί τῆς μεγάλης οἰκονομικῆς κάμψεως, συνέχει καί συνθλίβει τās καρδίας μας.

Μέ ὑψηλόν ὅμως τό φρόνημα καί τό καθῆκον πρὸς τήν ὀρθήν πίστιν καί τήν ἀγάπην τῶν συνανθρώπων μας, ὑψοῦμεν χεῖρας ἱκέτιδας πρὸς τόν δυνάμενον σώζειν Φιλάνθρωπον Θεόν καί παρακαλοῦμεν, ὅπως ἰλέῃ ὁμματι ἐπιβλέψῃ ἐπὶ τήν παραπαίουσαν ἀνθρωπότητα, ἐπανάγων ταύτην εἰς τήν ὁδόν τῶν θείων ἐνταλμάτων Του, διὰ τήν κατανόησιν τοῦ ὑψηλοῦ προορισμοῦ της.

Ἡμεῖς δέ, “τό μικρόν ποίμνιον τοῦ Χριστοῦ”, δέον ὅπως κατανοήσωμεν τήν ἀποστολήν μας εἰς τήν πνευματικὴν κονίστραν τοῦ κόσμου τούτου, ὅτι ἄνωθεν ἡ κλήσις ἡμῶν εἰς τόν τίμιον ἀγῶνα τῆς πίστεως. Διό, καλούμεθα ὅπως ἐπανξήσωμεν τό καθῆκον μας διὰ ζωῆς θεαρέστου καί ἀγρύπνου διαφυλάξεως Θερμοπυλῶν τῆς πανταχόθεν βαλλομένης ὀρθοδόξου πίστεως εἰς τās ἡμέρας μας, ὡς ἐντεταλμένοι ἱερολοχίται.

Εἰς τούς κρισίμους δέ τούτους καιροὺς, κατὰ τούς ὁποίους ὁ ὀλέθριος οἰκουμενισμός κατεμόλυνε ἀπ’ ἄκρου εἰς ἄκρον τήν πίστιν τῶν καινοτόμων, ἡ μόνη ἐναπομείνασα Ἐκκλησία πιστή καί ἀμετακίνητος εἰς τήν ὑπακοήν τῶν θείων Ἀποστολικῶν καί Πατερικῶν ἐνταλμάτων, εἶναι ἡ κατακομβιτικὴ Ἐκκλησία, ἡμῶν τῶν χλευαστικῶς ἀποκαλουμένων “παλαιοημερολογιτῶν”.

Τοῦτο λέγομεν ὄχι ὡς αὐτοπροβολήν, ἀλλὰ μετὰ πόνου διὰ τήν γενικὴν ἐξάπλωσιν ἀνεμποδίστως τῆς παναιρέσεως τοῦ Οἰκουμενισμοῦ, κυοφορήματος

ὄντος τοῦ Φαναρίου, κατὰ τόν ἀνερμήνευτον προκαθήμενον αὐτοῦ.

Εὐχαριστοῦντες ὅθεν τῷ Θεῷ καί Σωτῆρι ἡμῶν, διὰ τήν κλήσιν ἡμῶν εἰς τόν εὐαγγῆ ὑπὲρ τῆς ἀμώμου πίστεως ὀγδοήκοντα πενταετῆ ἀγῶνα, ἀναφωνοῦμεν ὡς ὑψηλὴν ὑπόσχεσιν, τό τοῦ σοφοῦ Βρυενίου:

“Οὐκ ἀρνησώμεθά σε φίλη Ὁρθοδοξία.

Οὐ ψευδόμεθά σε πατροπαράδοτον σέβας.

Ἐν σοὶ ἐγεννήθημεν.

Ἐν σοὶ ζῶμεν καί ἐν σοὶ κοιμηθησόμεθα.

Εἰ δέ καιρός καλέσῃ καί μυριάκις ὑπὲρ σου τεθνηξώμεθα”».

Ἡ τελετὴ ὠλοκληρώθη διὰ τῆς καταδύσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ εἰς τὰ ὕδατα τοῦ Πειραιικοῦ Λιμένος, τόν ὅποιον ἀνέσυρε εἰς ἀπό τούς θαρραλέους νέους, οἱ ὅποιοι ἔπεσον εἰς αὐτά.

Εἰς τήν τελετὴν παρευρέθησαν, ὁ ἐκπρόσωπος τοῦ Προέδρου τῆς Βουλῆς, Ἀντιπρόεδρος κ. Ἀναστάσιος Νεράντζης, ὁ Ἀντιπρόεδρος τῆς Βουλῆς κ. Βαΐτσης Ἀποστολάτος, ὁ Γενικός Γραμματέας τῆς Κοινοβουλευτικῆς ὁμάδος τῆς Ν. Δ. κ. Ἰωάννης Τραγάκης, οἱ Βουλευταί: Βασ. Οἰκονόμου, Νίκ. Καντερές, Ἰωάν. Διαμαντίδης, Γρηγ. Νιώτης, Αἰκ. Παπακώστα καί Δημ. Λιντζέρης, οἱ πρ. Βουλευταί, Ἡλ. Βουγιουκλάκης καί Ἰωάν. Κουράκος, ὁ Νομάρχης Δυτ. Ἀττικῆς Ἀρ. Ἀρκουδάρης, ὁ Ἀντινομάρχης Πειραιῶς κ. Παῦλος Τριανταφύλλου, οἱ Νομαρχικοί Σύμβουλοι Ἰωάν. Μαρωνίτης καί Εἰρ. Βασιλάκη, ὁ Δήμαρχος Βιλλίων καί ὁ Δήμαρχος Μαγούλας κ. Θεόφ. Ρόκας, ὁ Ἀντιδήμαρχος Παιανίας, ἡ Ἀντιπρόεδρος τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου Νικαίας Ἀθηνᾶ Χαραλαμπίδου –Μπούτση, ὁ Κοινοτάρχης Ροδοπόλεως κ. Χρ. Κλεφτάκης, ὁ Δημοτικός Σύμβουλος Πειραιῶς κ. Βασίλ. Βουράκης, οἱ ἐκδόται Πειραιικοῦ τύπου Χάνδακας καί Δημ. Μουζακίτης ὁ Πρόεδρος τῆς ὁμοσπονδίας Κερκυραίων, ἐκπρόσωποι τῶν ποντιακῶν σωματείων Μαγούλας, Ἀσπροπύργου, Ἀχαρνῶν, Λιοσίων καί Ἐρετρίας καθὼς καί ἄλλοι ἐκπρόσωποι συλλόγων καί φορέων.

Τὰ Θεοφάνεια ἐωρτάσθησαν μέ λαμπρότητα μέ τήν κατάδυση τοῦ Τιμίου Σταυροῦ, ἐκτός ἀπό τόν Πειραιάν καί εἰς τās πόλεις τῆς Θεσσαλονίκης, τῆς Κορίνθου, τοῦ Βόλου, τῆς Χαλκίδος κ.ά., καθὼς ἐπίσης καί εἰς τήν Νέαν Ὑόρκην.



Ἀπάντησις σέ ὑβριστικό δημοσίευμα

Ἡ πρόσφατη ἀνακοίνωσις τοῦ Γραφείου Τύπου τῆς νεοημερολογητικῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Πειραιῶς, τό ὁποῖο ὑπογράφει μάλιστα ὁ ἴδιος ὁ Μητροπολίτης, ἐντελῶς ἀπρόκλητα ἐπιτίθεται κατὰ τῶν Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν. Ἀκόμη καί ὁ τίτλος τοῦ ἐγγράφου: «Ἀνακοινωθέν» παρέμπει σέ πολεμικά ἀνακοινωθέντα παλαιότερων ἐποχῶν. Δέν κατανοοῦμε, ὅμως, πρός τί ἡ ἀπώλεια τῆς ψυχραιμίας τοῦ Σεβασμιωτάτου;

Στήν ἀρχή προσπαθεῖ νά δικαιολογήσῃ τό ξέσπασμά του ἀναφέροντας ὅτι στόν Πειραιᾶ καί τίς γύρω περιοχές «διαστηριοποιοῦνται ὅμιλοι αὐτοπροσδιοριζόμενοι ὡς Γνήσιοι Ὁρθόδοξοι Χριστιανοί, οἱ ὁποῖοι ἔχουν τοὺς δικούς τους Ναοὺς καί τόν δικό τους κλῆρο καί δροῦν μέ τό ἴδιο τυπικό καί τίς ἴδιες τελετουργίες μέ τήν Ἀδιαίρετον Ὁρθόδοξον Καθολικὴν Ἐκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος (sic). Εἴμεθα ἐπομένως ὑποχρεωμένοι νά ἀνακοινώσωμεν δι' αὐτούς τά κάτωθι». Λυπούμεθα, ἀλλά δέν μπορούμε νά κατανοήσουμε τήν λογικὴν τοῦ Σεβασμιωτάτου. Τί ἀπό αὐτά, τά ὁποῖα ἀναφέρει, τόν ἐρέθισε τόσο ὥστε νά διασαλπίσῃ ἐπίθεσις ἐναντίον μας;

Τό ὅτι ἔχουμε τοὺς δικούς μας ναοὺς γιὰ νά λειτουργοῦμεθα καί δέν καταλαμβάνουμε τοὺς δικούς του; Ἐπὶ 85 χρόνια οἱ νεοημερολογῖτες ἀρπάζουν ναοὺς καί μονές παλαιοημερολογιτῶν (πρόσφατο παράδειγμα τό «Ἄξιον Ἑστίν» τῆς Βαρυμπόμπης) καί ὅχι τό ἀντίθετο.

Μήπως τό ὅτι ἔχουμε τόν δικό μας Ἱερό Κλῆρο; Καί τί τόν ἐνοχλεῖ αὐτό; Τουλάχιστον ὁ δικός μας Κλῆρος συντηρεῖται ἀπὸ τά βοηθήματα τῶν πιστῶν μας καί δέν ἐπιβαρύνει τόν κρατικό προϋπολογισμό. Ἐνῶ τόν κ. Σεραφεῖμ καί τοὺς κληρικούς του πληρώνουμε ἐμεῖς ὅλοι οἱ φορολογούμενοι πολῖτες, συμπεριλαμβανομένων καί τῶν παλαιοημερολογιτῶν. Ὁ κλῆρος τῶν νεοημερολογιτῶν εἶναι **δημόσιοι ὑπάλληλοι** καί ἐμεῖς ὅλοι τοὺς μισθοδοτοῦμε. Γιατί ὁ κ. Σεραφεῖμ προσβάλλει ἓνα μέρος

αὐτῶν πού τόν μισθοδοτοῦν; **Μήπως δέν ἔχει συνειδητοποιήσει ὁ κ. Σεραφεῖμ ὅτι εἶναι ὑπάλληλός μας** καί πρέπει νά μᾶς φέρεται μέ περισσότερο σεβασμό;

Ἔχουμε, λέγει τό ἴδιο τυπικό καί τίς ἴδιες τελετουργίες. Αὐτό δέν εἶναι ἀπόλυτα ἀκριβές. Ἐμεῖς ἀκολουθοῦμε τό τυπικό τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, ὅπως τό παραλάβαμε ἀπὸ τοὺς Πατέρες μας. Οἱ περί τόν κ. Σεραφεῖμ παρέλαβαν τό ἴδιο τυπικό, ἀλλά τό ἔχουν κατακρεουργήσει. Ἀρκεῖ μόνον νά ἀναφέρουμε ὅτι μυστήρια γάμου καί βαπτίσεων πού κανονικῶς ἔχουν διάρκεια μίας ὥρας στοὺς ναοὺς τοῦ κ. Σεραφεῖμ τελοῦνται μέ διαδικασίες «ἐξπρές», σέ εἴκοσι λεπτά. Καί ἄς μὴν ἀναφερθοῦμε στήν βαθμιαία ἀντικατάστασις τοῦ τύπου τοῦ ὀρθοδόξου βαπτίσματος μέ τό ποδόλουτρο...

Ἀλλά ἔστω ὅτι εἴχαμε τό ἴδιο τυπικό. Σέ τί τόν ἐνοχλεῖ αὐτό; Καί οἱ οὐνίτες τό ἴδιο τυπικό ἔχουν καί ὁ κ. Σεραφεῖμ δέν φαίνεται νά ἐνοχλεῖται. Ἐμᾶς πάντως δέν θὰ μᾶς ἐνοχλοῦσε καθόλου τό νά τηροῦσαν καί οἱ νεοημερολογῖτες τό ἴδιο τυπικό μέ ἐμᾶς. Μάλιστα τοὺς εὐχόμαστε νά τό πράξουν.

Στὴ συνέχεια ὁ Σεβασμιώτατος αἰσθάνεται τὴν ἀνάγκη νά ἀνακοινώσει γιὰ ἐμᾶς κάποια πράγματα. Σέ αὐτά τοῦ ἀπαντοῦμε:



1. Πράγματι ἡ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ εἶναι **μία**. Εἶναι τό ἓνα καί μοναδικό σῶμα τοῦ Χριστοῦ. Ἐκτός τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ δέν ὑπάρχουν μυστήρια. Ἐμεῖς αὐτά τά πιστεύουμε καί τά κηρύττουμε. Διδασκαλία περὶ τῆς μοναδικότητος τῆς Ἐκκλησίας μπορεῖ νά κάνει ὁ κ. Σεραφεῖμ στοὺς ἐκκλησιαστικά ὁμοίους καί ἀνωτέρους του στήν Ἱεραρχία πού ἔργῳ καί λόγῳ ἀμφισβητοῦν αὐτό τό δόγμα, συλλειτουργοῦν καί συμπροσεύχονται μέ τοὺς ποικίλλους ἑτεροδόξους, ἀναγνωρίζουν τά μυστήρια τους καί ὁμολογοῦν καινοφανῆ δόγματα

Η τοπική εφημερίς «Εν Πειραιεί» της 25-2/10-3-2009 προέβαλε ως κύριον θέμα της πρώτης σελίδος τήν ἐν Πειραιεί ἐκσπάσασαν διαμάχην, παραδέτουσα ἐκτενήν ἀναφοράν μέ παραδέσεις ἀποσπασμάτων ἀπό τὰ «ἀνακοινωθέντα» καί τὰς ἐπιστολάς τοῦ κ. Σεραφεῖμ, καθὼς καί τὰς ἀπαντήσεις τοῦ Σεβ. Πειραιῶς κ. Γερωντίου. Λίαν ἐπιτυχημένα σχόλια διά τήν ἀπόπειραν τοῦ κ. Σεραφεῖμ νά ἐπιβάλει περιοριστικά μέτρα εἰς τοὺς δημοσιογράφους ὑπάρχουν καί εἰς τήν ἱστοσελίδα πειραιϊκῶν εἰδήσεων www.piraeusnews.gr

περί «δύο πνευμόνων» τῆς Ἐκκλησίας (Παπισμοῦ καί Ὁρθοδοξίας).

Καυχᾶται ὅτι ἔχει κοινωνία μέ τίς ἄλλες ἐπίσημες «Ὁρθόδοξες Ἐκκλησίες» ἄλλων κρατῶν παρά τίς διαφορές τους στο ἐορτολόγιο ἢ καί στό πασχάλιο (ἡ Ἐκκλησία τῆς Φιλανδίας ἀκολουθεῖ καί τό παπικό ἡμερολόγιο καί τό παπικό πασχάλιο) καί θεωρεῖ τοῦτο ἀπόδειξη τοῦ κύρους τῆς Ἐκκλησίας του. Αὐτό εἶναι ἀπόδειξη τῆς ἐορτολογικῆς βαβυλωνίας ἢ ὅποια ἐπικρατεῖ στήν κοινωνία τῶν «ἐπισήμων Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν» καί τίποτε παραπέρα.

Καί τοῦτο, ἀσφαλῶς, εἶναι δεῖγμα τῆς προσβληθείσης ἐορτολογικῆς ἐνότητος τῆς Ἐκκλησίας, καί ἄρα δέν εἶναι ἀλήθεια ὅτι ἡ ἐορτολογική διαφοροποίηση δέν δημιουργεῖ κανενός εἶδους διάσταση στό σῶμα τῆς Ἐκκλησίας, διότι διετάραξε τήν ἐορτολογική τάξη καί ἁρμονία πού εἶχε καθιερώσει ἡ Α΄ Οἰκουμενική Σύνοδος. Ἡ δέ ἀθέτηση τοῦ πασχάλιου (ἀπό τήν Ἐκκλησία τῆς Φιλανδίας μέ τήν ὅποια καυχᾶται ὁ κ. Σεραφεῖμ ὅτι ἔχει κοινωνία) ἀποτελεῖ παράβαση τοῦ ὅρου τῆς Α΄ Οἰκουμενικῆς Συνόδου καί ἄρα δέν ἀποτελεῖ ἀπλή κανονική παράβαση, ἀλλά δογματική.



2. Ὁ κ. Σεραφεῖμ ἐπικαλεῖται νομικές διατάξεις τῆς Ἑλληνικῆς πολιτείας. Πρέπει νά πληροφορηθεῖ ὅτι στήν Ἑλληνική πολιτεία ἐξακολουθεῖ νά ἰσχύει τό Νομοθετικό Διάταγμα τοῦ Βασιλέως Γεωργίου:

«Περί τοῦ νέου "Πολιτικοῦ Ἡμερολογίου"» τῆς 18-1-1923 τὸ ὁποῖο στήν παρ. 3 τοῦ ἄρθρου 1 ἀναφέρει ρητῶς: «Διατηρεῖται ἐν ἰσχύϊ τὸ Ἰουλιανόν Ἡμερολόγιον ὅσον ἀφορᾷ ἐν γένει τήν Ἐκκλησίαν καί τὰς θρησκευτικὰς ἐορτάς». Αὕτη ἡ διάταξη δέν ἀντικαταστάθηκε ποτέ ἀπό ἄλλο Νομοθετικό Διάταγμα καί συνεπῶς ἐξακολουθεῖ νά ἰσχύει.

Ὁ κ. Σεραφεῖμ ἐπικαλεῖται καί τό Σύνταγμα. Ὅμως τό ἰσχύον Σύνταγμα τῆς Ἑλλάδος ἀναφέρει στό ἄρθρο 3 παρ. 1 ὅσα ὁ κ. Σεραφεῖμ γράφει στό «ἀνακοινωθέν» του, ἀλλά παρακάτω συνεχίζει λέγοντας περί τῆς Ἐκκλησίας ὅτι αὕτη πρέπει νά: **«τηρεῖ ἀπαρασάλευτα, ὅπως ἐκεῖνες, (οἱ ὁμόδοξες Ἐκκλησίες) τοὺς ἱερούς ἀποστολικούς καί συνοδικούς κανόνες καί τίς ἱερές παραδόσεις»**. Ἡ νεοημερολογιτική Ἐκκλησία δέν πληρεῖ αὐτές τίς προϋποθέσεις, διότι οἱ λειτουργοί της συστηματικῶς παραβιάζουν τοὺς ἀποστολικούς καί τοὺς συνοδικούς κανόνες καί ἀθετεῖ τίς ἱερές παραδόσεις. Συνεπῶς ἄς μὴ καυχᾶται, διότι κατά τήν ἀκρίβεια τῶν νόμων καί τοῦ Συντάγματος (πού ὅμως δέν τηροῦνται ἐπακριβῶς στήν χώρα μας) ἡ Ἐκκλησία τοῦ κ. Σεραφεῖμ εἶναι καί **παράνομη καί ἀντισυνταγματική**.

Ἐπικαλεῖται ἀκόμη καί μία ἀπόφαση τοῦ Ἀρείου Πάγου τοῦ 1980 διά τῆς ὁποίας οἱ Γ.Ο.Χ. δέν θεωροῦνται ἰδιαίτερη θρησκευτική κοινότητα, ἀλλά ἀνήκουν στήν δική του τήν νεοημερολογιτική Ἐκκλησία, ἀκόμη καί παρά τήν θέλησή τους! Σέ αὐτό τοῦ ἀπαντοῦμε ὅτι ὑπάρχει χρονικά μεταγενέστερη ἀπόφαση 1444/1991 τῆς ὁλομελείας τοῦ Συμβου-

λίον τῆς Ἐπικρατείας, ἡ ὁποία ἀναφέρει ῥητῶς ὅτι οἱ Γ.Ο.Χ.: «...ἔχουν συμπίξει **ἰδιαίτερη θρησκευτική Κοινότητα**, σχετικά μέ τήν ὁποία ἔχει καταχωρισθεῖ στά πρακτικά συζητήσεων τοῦ Συντάγματος 1975 εἰδική δήλωση τοῦ ἀρμοδίου Ὑπουργοῦ Παιδείας καί Θρησκευμάτων...».



3. Ὁ Σεβασμιώτατος κ. Σεραφεῖμ προσπαθεῖ νά προσβάλλει τήν κανονικότητα τῆς ἀποστολικῆς μας διαδοχῆς ἐπικαλούμενος ὡς ἐπιχειρήματα, τίς διασπάσεις μεταξύ τῶν Γ.Ο.Χ., τό ὅτι ἐλάβαμε ἐπισκοπικές χειροτονίες ἀπό τήν Ἐκκλησία τῶν Ρώσων τῆς Διασποράς (ὑπερορίως) καί τήν ἀριθμητική μας ὀλιγότητα.

Ὅσον ἀφορᾷ τίς διασπάσεις, γνωρίζει πολύ καλά ὁ κ. Σεραφεῖμ ὅτι ἡ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ ἀπό τήν ἐποχή τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων μέχρι σήμερα ὑπέστη πολλές ἀποσπάσεις αἰρετικῶν καί σχισματικῶν κοινοτήτων. Αὐτό σέ τίποτε δέν παραβλάπτει τήν κανονικότητα τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, ἡ ὁποία πάντοτε παρέμενε **ἀλώβητη καί ἐνιαία**, παρά τίς ἀποσπάσεις διαφόρων ὁμάδων ἀπό αὐτήν.

Ὁ κ. Σεραφεῖμ ἐνθυμήθηκε ὅτι, ὅταν μετά τόν μεγάλο διωμό τοῦ 1951-1953 ἐναντίον μας δύο Ἀρχιερεῖς μας ἀπεβίωσαν καί ἄλλοι δύο δελεασθέντες ἀπό τοὺς διώκτες, ὑπέκυψαν καί προσεχώρησαν στήν κρατοῦσα Ἐκκλησία (ὅπου ἔγιναν δεκτοί ὡς Ἀρχιερεῖς μετά τήν προδοσία τους δίχως νά χειροτονηθοῦν ξανά) τότε ἡ Ἐκκλησία μας χειροτόνησε Ἀρχιερεῖς μέ τήν βοήθεια Ἀρχιερέων τῆς Ρωσικῆς Ἐκκλησίας τῆς Διασποράς, δηλαδή αὐτῶν πού βρέθηκαν ἐξόριστοι στήν Δύση μετά τήν ἐπιβολή τῆς Ὀκτωβριανῆς Ἐπαναστάσεως στήν Ρωσία.

Σέ καιροὺς διωμοῦ καί ἀναστατώσεως ἀπό αἰρέσεις (ὅπως ἡ δική μας ἐποχή) πολλές φορές ἔγιναν ὑπερόριες χειροτονίες, οἱ ὁποῖες ὄχι μόνον δέν εἶναι ἀντικανονικές, ἀλλά καί **ἐπιβεβλημένες**. Καί τό Πατριαρχεῖο Κωνσταντινουπόλεως πολλές φορές χειροτονοῦσε ὑπερορίως Ἀρχιερεῖς καί Πατριάρχες ἀκόμη γιά τήν Ἀλεξάνδρεια καί τήν Ἀντιόχεια, ὅταν ἡ κυριαρχία τῶν Μονοφυσιτῶν στίς χώρες τῆς Συρίας καί τῆς Αἰγύπτου (μετά μάλιστα τήν Ἀραβική κατάκτηση) δέν ἐπέτρεπε στά Πατριαρχεῖα αὐτά τήν χειροτονία Ἀρχιερέων.

Τέλος, ἡ ὀλιγότητα τοῦ ἀριθμοῦ τῶν Γ.Ο.Χ. δέν ἀποτελεῖ ἐπιχείρημα ἐναντίον τῆς κανονικότητάς τους. Ἡ κανονικότητα δέν μετᾶται μέ τόν ἀριθμό τῶν ὁπαδῶν. «Οὐκ ἐν τῷ πολλῷ τὸ εὖ, ἀλλ' ἐν τῷ εὖ τὸ πολὺ». Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει οἱ (κατά πολὺ πολυπληθέστεροι ἀπὸ τοὺς νεοημερολογίτες) παπικοὶ θά εἶχαν καί τήν σφραγίδα τῆς κανονικότητος. Ὅμως οὔτε ὁ κ. Σεραφεῖμ ἀποδέχεται κάτι τέτοιο.



4. Ὁ Σεβασμιώτατος τελειώνοντας μᾶς πληροφορεῖ ὅτι ἡ νεοημερολογιτική Ἐκκλησία ἀντιμέτωπίζει τήν «**ἀπαράδεκτη κατάσταση**» τῶν Γ.Ο.Χ. καί «**ὑπομένει τήν ἀντιποίηση μέ πολλή προσευχή**» διότι «**διακινδυνεύουμε τήν σωτηρία τῶν αἰωνίων ψυχῶν μας**».

Πράγματι, ἡ «πολλή προσευχή» εἶναι τό μέσον μέ τό ὁποῖο ἀντιμετωπίζει ἡ Ἐκκλησία τοῦ κ. Σεραφεῖμ τήν κατάστασή μας ἐπὶ 85 ἔτη! Ἐπειδὴ ὅμως κατὰ τόν γνωμικόν «**σὺν Ἀθηνᾶ καὶ χεῖρα κίνει**», δέν ἀρκέσθηκε στίς προσευχές, ἀλλά «κίνησε» λίγο καί τό χεράκι τῆς ἐναντίον μας, ὑποκινώντας διωγμούς, φυλακίσεις, ἐξορίες, ξυλοδαρμούς, ἀποσχηματισμούς καί ξυρίσματα κληρικῶν μας, ἀνατροπές ἐπιταφίων (στόν Πειραιᾶ), ἀπαγορεύσεις τελετῶν, σφραγίσματα καί κατεδαφίσεις ναῶν, βίαιες διακοπές τῆς θείας λειτουργίας, ἀνατροπή καί ποδοπάτηση τῶν μυστηρίων μας, ἑκατοντάδες ποινικές διώξεις κληρικῶν μας γιά «ἀντιποίηση ἀρχῆς», ἀκόμη καί θανάτους πιστῶν καί κληρικῶν μας, καί ὅλα αὐτά τά ὁποῖα ἔχει καταγράψει στίς μελανές τῆς σελίδες ἡ Ἱστορία τοῦ εἰκοστοῦ αἰῶνος. «**Δόξα τῇ μακροθυμίᾳ**» τῆς Ἐκκλησίας τοῦ κ. Σεραφεῖμ! Φαντασθεῖτε νά μὴ μᾶς ὑπέμενε μέ τόση προσευχή, τί θά εἶχαμε πάθει!

Ἀντὶ ὁ Σεβασμιώτατος νά ἐκδίδει πολεμικά ἀνακοινωθέντα ἐναντίον μας, ἡ στοιχειώδης εὐπρέπεια θά ἀπαιτοῦσε ἓνα πρᾶγμα ἐκ μέρους του: **νά ζητήσει δημοσίως συγγνώμη** γιά τοὺς διωγμούς πού ἡ Ἐκκλησία του ἐξαπέλυσε ἐναντίον τῶν Γ.Ο.Χ. Ἄς βρεῖ τό θάρρος νά μιμηθεῖ τόν Πάπα, πού -ἔστω καί μέ διπλωματικό τρόπο- ζήτησε ἀπὸ τό Θεό νά συγχωρέσει τοὺς παπικούς γιά τά ὅσα ἐγκλήματα διέπραξαν κατὰ τῶν Ὁρθοδόξων. Ἄν τοῦτο δέν μπορεῖ νά πράξει, τουλάχιστον ἄς σιωπεῖ καί ἄς μὴ προκαλεῖ.

(Ἐκ τοῦ Γραφείου Τύπου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Γ.Ο.Χ. Πειραιῶς καί Σαλαμῖνος).



Η ΑΓΙΑ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗ ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΣΤΗ

Εφθασε καί πάλι γιά τούς Χριστιανούς ἡ εὐλογημένη καί περιπόθητη περίοδος τῆς Ἁγίας καί Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς. Naί, χωρίς ὑπερβολή ἡ περίοδος τῆς αὐστηρότερης νηστείας τοῦ Χριστιανικοῦ ὀρθοδόξου ἑορτολογίου, εἶναι γιά τά πιστά μέλη τῆς Ἐκκλησίας, περίοδος χαρᾶς. Χαρᾶς βεβαίως πνευματικῆς. Χαρᾶς οὐσιαστικῆς καί ρεαλιστικῆς. Αὐτή ἡ χαρά δέν μποροῦν οὔτε νά τήν νιώσουν οὔτε νά τήν κατανοήσουν οἱ «Χριστιανοί» ἐκεῖνοι, πού δέν ἔχουν συνδέσει τή ζωή τους μέ τή ζωή τῆς Ἐκκλησίας. Αὐτοί τήν ἀληθινή χαρά δέν μποροῦν νά τή γευθοῦν οἱ ἐκκοσμικευμένοι Χριστιανοί.

Ἡ Ἁγία μας Ἐκκλησία, αὐτή πού συνεχιζει στό πέρασμα τῶν αἰώνων νά συνδέει τούς πιστούς μέ τό θεανθρωπικό πρόσωπο τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ, γι' αὐτό καί ὀρίζεται καί διαφορετικά ὡς «ὁ Χριστός παρατεινόμενος εἰς τοὺς αἰῶνες», πολλές φορές μέσα στή διάρκεια τοῦ ἔτους, καλεῖ τούς πιστούς νά ἀφήσουν τίς χίλιες μύριες φροντίδες τους, τίς βιοτικές φροντίδες τους, γιά νά ἐμβαθύνουν καί νά φιλοσοφήσουν στίς βάσεις, στοὺς στόχους τῆς ζωῆς, νά ἀγγίξουν τά ὑπαρξιακά ἀγωνιώδη ἐρωτήματα πού ἀπασχολοῦν ὅλους ἐν γένει τούς ἀνθρώπους. «*Ναυτιῶν τῷ σάλῳ τῶν βιοτικῶν μελημάτων...*» ψάλει ὁ ἱερός Μελωδός τῆς Ἐκκλησίας μας, Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνός.

Πράγματι οἱ βιοτικές φροντίδες μᾶς πνίγουν στήν κυριολεξία καί χάνουμε ἐξ αἰτίας τους τόν ὀρίζοντα καί τόν σκοπό τῆς ζωῆς μας. Ἡ Ἐκκλησία ὅμως πού ἔργο της εἶναι νά προσανατολίζει τά τέκνα της πρὸς τήν αἰωνιότητα, φροντίζει νά μᾶς θυμίζει τόν προορισμό μας. Ἀφορμή γι' αὐτό λαμβάνει ἀπ' τίς μεγάλες Δεσποτικές καί Θεομητορικές ἑορτές, μέ τίς ὁποῖες ἀναγάγει τό νοῦ καί τή σκέψη μας στή Βασιλεία τοῦ ἐν Τριάδι Ἁγίου Θεοῦ μας. Φροντίζει νά μὴ χάνουμε τή ρότα μας πρὸς τήν αἰωνιότητα.

Ἡ περισσότερη κατάλληλη περίοδος ὅμως γι' αὐτό ἀκριβῶς τό ἔργο τῆς περισυλλογῆς, εἶναι ἡ περίοδος τῆς Ἁγίας καί Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς. Τό προοίμιό της εἶναι ἡ περίοδος τοῦ Τριωδίου ἢ τῶν ἀποκριῶν. Ἡ εἰσαγωγική αὐτή περίοδος τῶν τεσσάρων Κυριακῶν ἀποκορυφώνεται τήν Καθαρά Δευτέρα. Γιά πολλούς συνειδητοῦς Χριστιανούς ἀλλά καί γιά τά Μοναστήρια τῆς Ὁρθοδόξιας σ' ὅλο τόν κόσμον καί ἰδιαίτερα στό Ἅγιον Ὄρος, ἡ Ἁγία Τεσσαρακοστή ἀρχίζει μέ τό λεγόμενο Τριήμερο. Τέλεια ἄσιτία καί ἀποσία τήν Καθαρά Δευτέρα, τήν Καθαρά Τρίτη καί τήν Καθαρά Τετάρτη ὡς τό μεσημέρι περίπου, πού τελεῖται ἡ θεία Λειτουργία τῶν προηγουμένων Τιμίων Δώρων. Μαζί μέ τήν τέλεια ἀποχή ἀπ' τήν τροφή προστίθενται καί οἱ πολύωρες προσευχές πού μέ θέρη ἀπευθύνονται στόν Ἅγιο Θεό ἀπ' τούς Χριστιανούς. Ὁ

Μέγας Κανών του μεγάλου ποιητού Ἀγίου Ἀνδρέου Κρήτης μέ τήν ὑψηλή δύναμη τῶν νοημάτων καί τή ξεστή κατάνυξη προσπαθεῖ νά ἀνοίξει τά φιλάνθρωπα σπλάγχνα τοῦ Θεοῦ, ἀλλά καί νά ἀναγάγει τό νοῦ καί τήν καρδιά τῶν πιστῶν πρὸς τόν θρόνο τοῦ Τριαδικοῦ Θεοῦ. Μᾶς καλεῖ νά ἀφήσουμε τήν ἀλογία, πού συχνά μᾶς κυριεύει, νά αἰσθανθοῦμε τήν ἔλλειψη τοῦ Θεοῦ στή ζωή μας, νά ὑποτάξουμε τή βουλμία μας γιά τροφή καί τρυφή, νά ἀναστήσουμε τήν νεκρωμένη συνειδήσή μας, νά μιμηθοῦμε τή δικαιοσύνη τοῦ Θεοῦ, νά διορθώσουμε τόν ἄχρηστο βίο μας. Νά ἀναγνωρίσουμε τήν οἰκτρή ἀτέλειά μας καί ἐν μετανοίᾳ νά προστρέξουμε στόν φιλάνθρωπο Σωτῆρα καί νά τοῦ ζητήσουμε νά μᾶς ἀνορθώση. Λογισμοί καί σκέψεις ἀνόητες λήστεψαν καί ρήμαξαν τήν ζωή μας. Ἡ ἀπάτη τοῦ ἐπιφανειακά ωραίου μᾶς ξεστράτισε συχνά. Ἡ φιλήδονη ζωή, μᾶς λέρωσε τόν χιτῶνα τοῦ Ἀγίου Βαπτίσματος. Τά πάθη κυρίεψαν τήν ψυχή μας κι ὁ νοῦς σκοτίσθηκε.

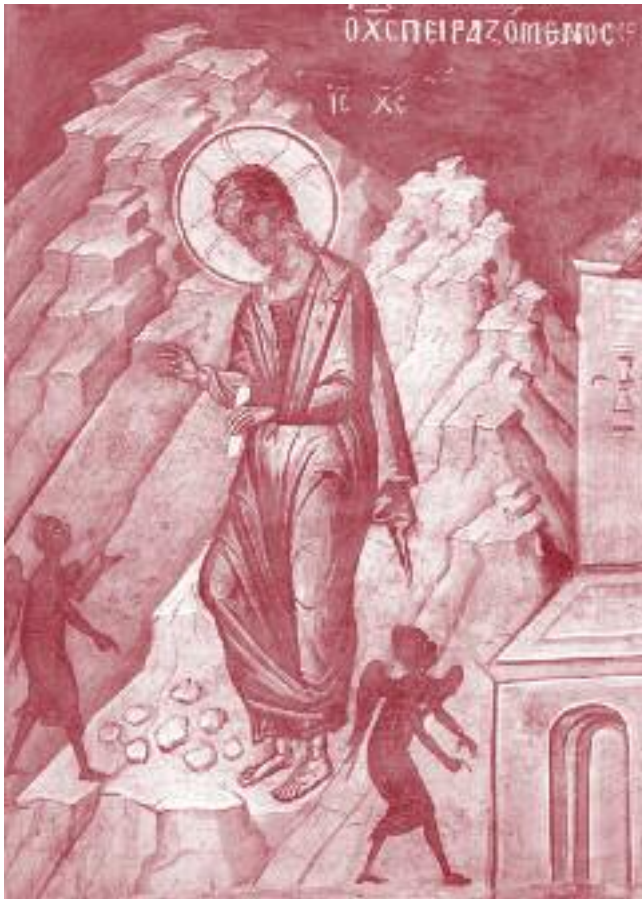
«Μορφώσας μου, τήν τῶν παθῶν ἀμορφίαν, ταῖς φιληδόνοις ὁρμαῖς, ἐλυμηνάμην τοῦ νοῦ, τήν ωραιότητα». Μόνο σ' αὐτή τῆς σπουδαίας σύλληψης καί βαθειᾶς ψυχολογικῆς παρατηρήσεως ρήση τοῦ Ἀγίου Ἀνδρέου Κρήτης, νά ἐντρυφήσει κανεῖς καί θά τοῦ εἶναι ἀρκετή νά κατανοήση, πόσο σημαντική εἶναι ἡ περίοδος αὐτῆς τῆς νηστείας, ὡς περίοδος καί περισυλλογῆς. Ὁ νοῦς μου ἔχασε τήν πρώτη του δύναμη. Ἔπαψε πλέον νά ἀναζητᾷ τήν λύση τῶν μεγάλων καί ἀναπόφευκτων προβλημάτων τοῦ ἀνθρώπου. Δέν σκέπτεται τόν θάνατο καί τή φθορά πού ρημάζει τήν ὑπαρξή μας. Οὔτε ἐνδιαφέρεται γιά τήν αἰώνια ζωή πού προσφέρει ὁ Ἰησοῦς Χριστός. Ναρκωμένος, κοιμισμένος, νεκρός, βαδίζει στήν ἀγκαλιά τοῦ αἰώνιου θανάτου καί περιφρονεῖ τή ζωή καί τόν ζωῆς χορηγό. Ἀλλά ἐνῶ αὐτά συμβαίνουν στους ἐκκοσμιευμένους Χριστιανούς, σ' αὐτούς πού ἡ πίστη στό πρόσωπο τοῦ Θεανθρώπου εἶναι περιττή καί ἀνώφελη· πού δέν περιμένουν οὔτε ἀνάσταση νεκρῶν, οὔτε αἰώνια ζωή, ἀλλά παραδωμένοι βαδίζουν στό θάνατο· ἀπεναντίας οἱ συνειδητοί Χριστιανοί βρίσκονται σέ ἐγρήγορηση καί *«ἀγαλλομένῳ ποδί»* τρέχουν ἀκάθεκτοι

πρὸς τόν ζωοδότη Χριστό τήν πηγὴ τῆς ζωῆς. Μιάς ζωῆς ὅχι μίσερης ἀλλά ζωῆς πλούτου ἀκένωτου καί ἀσύλληπτου.

Ἔρχονται καί παρέρχονται τά χρόνια, καί οἱ ἄνθρωποι πού μέ τόν τρόπο ζωῆς τους καί τίς ἐπιλογές τους ἀρνήθηκαν τήν ἀνεκτίμητη προσφορά τῆς ζωῆς πού τούς δόθηκε, γιορτάζουν. Γιορτάζουν ἀσταμάτητα. Γιορτάζουν σέ κάθε εὐκαιρία. Γιορτάζουν ὅταν εἶναι γιορτή. Γιορτάζουν κι ὅταν εἶναι πένθος. Γιορτάζουν τήν Ἀνάσταση τοῦ Χριστοῦ, τά Χριστούγεννα, τῆς Παναγίας, τίς ὀνομαστικές τους ἑορτές, τά γενέθλια... γιορτάζουν καί μέ τήν ἔναρξη τῆς νηστείας, τοῦ πένθους τῆς περισυλλογῆς. Κι ἐνῶ τόσο πολύ γιορτάζουν νιώθουν νηστικοί, πεινασμένοι, δυστυχεῖς. Δέν βρίσκουν δυστυχῶς οὔτε μιά στιγμή ἀπ' τό χρόνο τους, νά σηκώσουν τά μάτια τους καί νά δοῦν δίπλα τους τήν πηγὴ τῆς ζωῆς ὥστε νά σκύψουν νά πιοῦν. Ὅποιος πιεῖ ἀπ' αὐτή τήν πηγὴ ὅχι μόνο δέν θά ξαναδιψάσει ἀλλά θά γίνει καί ὁ ἴδιος πηγὴ ζωῆς ἀλλομένην εἰς ζωὴν αἰώνιον, ὅπως εἶπε ὁ Χριστός στή Σαμαρείτιδα. Ἔτσι κι αὐτὴ τῇ σπουδαιότερῃ στιγμῇ πού τοῦ προσφέρει ἡ Ἐκκλησία γιά ἀνάνηψη, ὁ Χριστιανός πού ἔμεινε Χριστιανός μόνο στήν ταυτότητα ὅχι μόνο δέν τήν ἐκμεταλεύεται ἀλλά ἀπεναντίας, ἰδιαίτερα τότε ὀργιάζει σέ κραιπάλες καί μέθη, σέ κῶμες καί ἀσέλγιες μέσα ἀπ' τόν καρνάβαλλο πού τούς καλεῖ ὅπως κάθε χρόνο, νά μὴν ἀσχοληθοῦν μ' αὐτά, ἀλλά νά κοιτάξουν νά διασκεδάσουν, γιατί ἡ ζωὴ εἶναι μικρὴ καί ὁ θάνατος δυστυχῶς γρήγορα θά τοὺς προλάβει.

Τί κρίμα πράγματι γιά ἓναν βαπτισμένο καί κεκλημένο σέ αἰώνια ζωὴ χριστιανό!

Ἄλλη μιά διάσταση ἀνοίγει ἡ Ἐκκλησία γιά τοὺς πιστοὺς ἐκτός ἀπὸ τήν προηγούμενη. Πρὶν τήν Ἀνάσταση προηγεῖται ὁ Σταυρός καί ὁ θάνατος. «Δεῦτε οὖν καί ἡμεῖς κεκαθαρμένες διανοίας, συμπορεύθωμεν αὐτῷ καί συσταυρωθῶμεν καί νεκρωθῶμεν δι' αὐτοῦ ταῖς τοῦ βίου ἡδοναῖς, ἵνα καί συζήσωμεν αὐτῷ...». Πράγματι ὅποιος θέλει νά δώσει τήν ψυχή του πρέπει νά τήν ἀπολέσει γιά νά τήν ξαναβρεῖ στήν αἰώνια ζωή. Αὐτές εἶναι οἱ μεγάλες ἀλήθειες ὅπως μᾶς τίς φανέρωσε τό θεανδρικό πρόσωπο τοῦ Χρι-



στοῦ. Γι' αὐτό καί οἱ Χριστιανοί νεκρώνουν μέ τή νηστεία καί τήν κακοπάθεια, τόν παλαιό ἑαυτό τους, ὥστε νά τόν παραλάβουν ἀνακαινισμένο. Εἶναι, λοιπόν, δυνατόν νά μήν ἔχει χαρά πηγαία καί ζωηρή μέσα του ὁ χριστιανός, ὅταν εἰσέρχεται στό στάδιο τῆς νηστείας; ὅταν γνωρίζει αὐτή καθαυτή ἡ ἀναμονή τῆς ἀνάστασης, ἀλλά ἀκόμη κι αὐτή καθαυτή ἡ μετοχή στή νηστεία γεμίζει τούς χριστιανούς μία ἀνεξήγητη χαρά. Εἶναι ἐπειδὴ συμμετέχουν ἔτσι στή ζωὴ τοῦ Χριστοῦ. Ἀλλά οἱ κοσμικοὶ ἄνθρωποι νιώθουν ἄραγε ποτέ μία τέτοια πλούσια καί διαρκῆ χαρά ἢ ἀκόμη καί ὅταν διασκεδάζουν μία ἀδιόρατη ἢ πολύ φανερὴ θλίψη σκεπάζει τὸ πρόσωπο τῆς ψυχῆς τους;

Καί πέρα ἀπ' αὐτά, ἐπίσης, ἡ Ἁγία Τεσσαρακοστή ἔχει ἀκόμη κάτι πολύ οὐσιαστικό νά μᾶς πεῖ. Εἶναι ἡ περίοδος αὐτὴ προτύπωσης τῆς θλίψης τῶν ἐσχάτων ἡμερῶν τὴν ἐποχὴ τοῦ ἀντιχρίστου. Γιὰ τὸ λόγο αὐτὸ τὴν Καθαρὰ Δευτέρα, στό ἀπόδειπνο, διαβάζεται τὸ Εὐαγγέλιο τῆς θλίψεως αὐτῆς. Τὸ Εὐαγγέλιο πού ἀναφέρεται στό ἔσχατο. Διαβάζεται μαζί μέ τὴν

προφητεία τῶν ἐσχάτων καί ἡ ἄλλη συναφὴς προφητεία τῆς καταστροφῆς τῆς Ἱερουσαλήμ ἢ ὁποία προφητεύθηκε ἀπὸ τὸν Χριστό καί ἐκπληρώθηκε τὸ 72 μ.Χ. ἐπὶ Τίτου. Ἀλλά καί ἡ καταστροφή τῆς Ἱερουσαλήμ καί ἡ φοβερὴ ἐκείνη θλίψη εἶναι προεικόνισμα τῆς ἐποχῆς τῶν ἐσχάτων.

«Καί ἔσται σημεῖα ἐν ἡλίῳ καὶ σελήνῃ καὶ ἄστροις, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς συνοχὴ ἐθνῶν ἐν ἀπορίᾳ, ἠχούσης θαλάσσης καὶ σάλου, ἀποψυχόντων ἀνθρώπων ἀπὸ φόβου καὶ προσδοκίας τῶν ἐπερχομένων τῇ οἰκουμένῃ· οἱ γὰρ δυνάμεις τῶν οὐρανῶν σαλευθήσονται. Καὶ τότε ὄψονται τὸν Υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ἐρχόμενον ἐν νεφέλῃ μετὰ δυνάμεως καὶ δόξης πολλῆς. Ἀρχομένων δέ τούτων γίνεσθαι, ἀνακύψατε, καὶ ἐπάρατε τὰς κεφαλὰς ὑμῶν!... Προσέχετε δέ ἑαυτοῖς μή ποτέ βαρυνθῶσιν ὑμῶν αἱ καρδίαι ἐν κραιπάλῃ καὶ μέθῃ καὶ μερίμνες βιωτικαῖς, καὶ αἰφνίδιος ἐφ' ὑμᾶς ἐπιστῇ ἡ ἡμέρα ἐκείνη ὥς παγίς γὰρ ἐπελεύσεται ἐπὶ πάντας τοὺς καθήμενους ἐπὶ πρόσωπον πάσης τῆς γῆς. Ἀγρυπνεῖτε οὖν ἐν παντί καιρῷ δεόμενοι, ἵνα καταξιωθεῖτε ἐκφυγεῖν ταῦτα πάντα τὰ μέλλοντα γίνεσθαι, καὶ σταθῆναι ἐμπροσθεν τοῦ Υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου» (Λουκᾶ κα' 8-36).

Ὅσοι Χριστιανοί, λοιπόν, βρίσκονται ἐν ἐγρηγόρῳ καὶ μετέχουν σ' αὐτὴ τὴν ἠθελημένη θλίψη τῆς νηστείας τῆς Ἁγίας τεσσαρακοστῆς, θά εἶναι ἔτοιμοι νά προφυλαχθοῦν ἀπ' τὴ μέλλουσα ἐκείνη θλίψη πού ἐπαγγέλεται ὁ Κύριος. Θά εἶναι ἔτοιμοι, γιατί θά νήσουν καί θά περιμένουν, ὄχι μέ ἀγωνία καί τρόμο, ἀλλά μέ χαρά καί ἐλπίδα τὴν ἐπιφάνεια τῆς Δευτέρας Παρουσίας τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ὅσοι μετέχουν στή θλίψη αὐτῇ, θά μετάσχουν στή χαρά καί τῆς Ἀναστάσεως, ἀλλά καί τῆς Β' Παρουσίας τοῦ Κυρίου.

Γι' αὐτό τὸ λόγο ἡ Ἁγία καὶ μεγάλη Τεσσαρακοστή καθὼς καί τὸ συνδεόμενο μ' αὐτὴ ὡς ἀποκορύφωμά της, τὸ Πάσχα εἶναι ἡ μεγαλύτερη χαρὰ τῆς Χριστιανοσύνης. Εἶναι ἡ χαρὰ καί ὁ θρίαμβος τῆς νίκης κατὰ τῆς φθορᾶς καί τοῦ θανάτου.

Καλὴ Τεσσαρακοστή, λοιπόν, ἀδελφοί μου.
Φιλήμων.

Διάγγελμα τῆς Κεντρικῆς Διοικήσεως τῆς Πανελλήνιας Θρησκευτικῆς καί Ἐθνικῆς Ὁρθοδόξου Κοινωνίας*

Ἡ ἀναβολή τοῦ Συνεδρίου μας ὀφείλεται εἰς τήν κρίσιμότητα τῆς καταστάσεως τήν ὁποίαν ὡς Ἕλληνες εἴμεθα ὑποχρεωμένοι νά ἀναγνωρίσωμεν. Τό Συνεδρίον μας δέν ἐματαιώθη ἀλλ' ἀνεβλήθη καί θά γίνη ὅπωςδήποτε. Δέν παραλείψαμεν τηλεγραφικῶς νά εἰδοποιήσωμεν τά ἀνά τήν χώραν παραρτήματα διά τήν ἀναβολήν καί δι' ἐκτενεστέρων ἐγκυκλίων μας ἐξηγήσαμεν ἐπαρκῶς τόσον τοὺς λόγους τῆς ἀναβολῆς ὅσον καί περί τῶν ὑπερόχων τοῦ Συνεδρίου ἀποτελεσμάτων, τά ὁποῖα ἐκ τοῦ ἀσφαλοῦς προσδοκῶμεν.

Ἀτυχῶς ἡ τηλεγραφική πρό μιᾶς ὁλοκληροῦ ἐβδομάδος εἰδοποιήσις μας δέν κατέστη δυνατόν ἐγκαίρως λαμβανομένη νά ἀποτρέψῃ τήν ἀφίξιν ἐνταῦθα πολλῶν ἀντιπροσώπων ἐκ Μακεδονίας, Ἡπείρου καί νήσων, ἐξ ὧν ὅμως πολλοί καίτοι ἐπληροφορήθησαν ἐν Θεσσαλονίκῃ καί ἀλλαχοῦ τήν ἀναβολήν, ἐξηκολούθησαν τό μέχρι τῆς πρωτευούσης ταξιειδίον των καί τοῦτο ἀσφαλῶς ὀφείλεται εἰς τόν ἐντονον ζήλον των, τό μεγαλειῶδες ὑπέρ τοῦ Ἱεροῦ ἀγῶνος, ἐνδιαφέρον των καί τήν βαθυτάτην συναίσθησιν ὅτι κάθε θυσία εἶναι ἀσήμαντος χάριν τῆς Ἀγίας ἡμῶν Ὁρθοδόξου πίστεως.

Εὐλογος εἶναι ἡ βαθυτάτη συγκίνησις τήν ὁποίαν αἰσθανόμεθα διά τό τόσον ὑψηλόν φρόνημα τῶν ἀδελφῶν ὁλοκληροῦ τῆς χώρας τό ὁποῖον οἱ ἀφιχθέντες ἀδελφοί μᾶς μετέδωσαν, ὀπλιζόμενοι δέ οὕτω ἀντλοῦμεν τήν δύναμιν πού χρειάζεται διά νά προχωρήσωμεν μέχρι πέραςτος ἄνευ δισταγμῶν καί ἄνευ ἀμφιβολιῶν περί τῆς περιφανοῦς ὑπέρ τῆς Ὁρθοδόξιας μας νίκης.

Ἀνάξιοι ἡμεῖς ἡγήτορες τοῦ Ἱερωτέρου καί Ἀγιωτέρου τῶν Ἀγώνων, ἐδραζόμεθα εἰς τās εὐχάς καί εὐλογίας τῆς Ἀγίας καί Ἱερᾶς μας Συνόδου τῆς μοχθούσης, ἀλλά μή καταπονουμένης, τῆς ἐμπνεούσης καί ἐνθαμνουμένης τά διαβήματά μας, τῆς συνεχοῦς ἐπικαλούμενης τήν ἐκ Θεοῦ δύναμιν καί ἦν δι' αὐτῆς ἀντλοῦμεν τῇ συνδρομῇ ὑμῶν, θά ἀγωνισθῶμεν μέχρι θανάτου διά τὰ ἰδεώδη τῆς Ἀγίας ἡμῶν πίστεως.

Ἡ Κυριακή τῆς Ὁρθοδόξιας ἡ προοριζομένη διά τήν ἔναρξιν τοῦ Συνεδρίου μας, ἀπέβη ὁ φωτεινός φάρος ὁ ὁποῖος θά ὀδηγῇ ὅλους μας εἰς τήν ὁδόν τοῦ καθήγοντος.

Ἡ ἡμέρα αὕτη δέν παρήλθεν ἄκαρπος ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς ἀφίξεως ἐνίων ἀντιπροσώπων καί πεποιθήμεν ὅτι μεταδίδοντες ὑμῖν οὗτοι τās ἀντιλήψεις των θά σᾶς καταστήσωσι κοινωνοῦς τῆς χαρᾶς καί τῶν ἐλπίδων μας τās ὁποίας ἠδύοκῃσεν ὁ Ὑψιστος νά μᾶς παράσχῃ εὐχαῖς τῆς Ἀγίας καί Ἱερᾶς μας Συνόδου.

Θά σᾶς μεταδώσωσι τὰ τῆς λαμπροφόρου ταύτης ἐορτῆς καί τὰ ἐπακολουθήσαντα ταύτην. Θά σᾶς μεταδώσωσι τόν ἐνθουσιασμόν μας καί τήν πεποίθησίν μας. Θά σᾶς μεταδώσωσι τās ἐλπίδας μας καί τοὺς πόθους μας. Θά σᾶς μεταδώσωσι τās ἀντιλήψεις μας καί τās προσπάθειάς μας.

Εἰς ὑμᾶς ἐναπόκειται ἡ κρίσις ἦν ἐπιεικῇ ἐπικαλούμεθα διότι ὡς ἀνάξιοι ὑπηρεταί Μεγαλειώδους καί Θείου ἔργου εἴμεθα ἀνθρωποὶ ἀτελεῖς καί ἀτελῆ τὰ ἔργα μας, δι' ὃ καί παρακαλεῖτε ἐν ταῖς προσευχαῖς σας ὅπως Κύριος ὁ Θεός ἡμῶν γνωρίσῃ ἡμῖν ὁδόν ἐν ἧ πορεύσόμεθα.

Ἀλλά καί ἐν τῇ ἀτελείᾳ μας ἐπιτρέψατέ μας νά Σᾶς ἀπευθύνομεν τόν ἐγκάρδιον χαιρετισμόν μας τοὺς ἀδόλους ἀδελφικούς ἀσπασμούς μας, τās ἀνεκφράστους εὐχαριστίας μας καί τόν θαυμασμόν μας διά τήν πίστιν σας, διά τās θυσίας σας, διά τās ταλαιπωρίας σας καί διά τήν πρόθυμον συνδρομήν σας καί ἐν τέλει διά τήν χαράν τήν ὁποίαν μᾶς ἐπροξενήσατε νά γνωρίσωμεν προσωπικῶς ἐνίοις ἐκ τῶν ἀντιπροσώπων σας, χαρά μεγάλη, μειώσασα τήν λύπην μας διά τήν ἀναβολήν τοῦ Συνεδρίου μας.

Ἐπὶ τούτοις διατελοῦμεν
Μετά τῆς ἐν Χριστῷ ἀγάπης
κατασπαζόμενοι πάντας

Ἡ Κεντρικὴ Διοίκησις
Ὁ Πρόεδρος: Π. Κήρυκος
Ὁ Γεν. Γραμματεὺς Σ. Ραντόπουλος
Οἱ ἀντιπρόεδροι: Α. Κοντός, Α. Μαντζῶρος
Ὁ Ἐφορος: Σ. Γιωργᾶς
Ὁ Εἰδικὸς Γραμματεὺς Δ. Κυριακόπουλος
Ὁ Κοσμήτωρ: Σ. Ἀλοῖμονος
Ὁ Ταμίας: Γ. Κόττης
Τά Μέλη: Ν. Μανουσάκης, Γ. Φραγκογιάννης,
Π. Φουντής, Π. Κρεμμύδας, Ι. Μελανίτης,
Π. Λαμέρας, Γ. Γαλάνης.

** «Η ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ», Ἀρ. φ. 26, ἔτος 2ον, 3/3/1947, σελ. 3.

Ὁ Ἅγιος Νικόδημος ὁ Ἀγιορείτης

«Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται δίκαιος»
(Ψαλμ. ΠΙΑ΄ 6)

Ἡ Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν Ἑλλάδος ἀποφάσισε νὰ ἀφιερῶσει τὸν ἡμεροδεῖκτη τοῦ ἔτους 2009 στὸν Ἅγιο Νικόδημο τὸν Ἀγιορείτη, ἐπ' εὐκαιρία τῆς συμπληρώσεως 200 ἐτῶν ἀπὸ τῆς ὁσιακῆς κοιμήσεώς του. Εἶναι αὐτὸ ὀφειλόμενο χρέος στὸν πατέρα καὶ διδάσκαλο τῆς Ὁρθοδοξίας πού ὡς τηλαυγῆς φάρος ἀπὸ τὴν χερσόνησο τοῦ Ἄθω ἐφώτισε μέ τίς σοφές του διδασχές τὸ ὑπόδουλο γένος τῶν Ἑλλήνων. Τό ἔθνος μας τότε, πελαγοδρομοῦσε στά ὕδατα τῆς ἱστορίας, μέσα στὴν ἀσέληνη νύκτα τῆς ὀθωμανικῆς σκλαβιάς. Αἰμορραγοῦσε συνεχῶς ἀπὸ τὴν ἀρπαγὴ τῶν παιδιῶν του, τὰ ὅποια οἱ βάρβαροι δυνάστες μετέτρεπαν σὲ ἀδίστακτους δολοφόνους τῶν ὁμοεθνῶν τους, σὲ γενίτσαρους. Ἀλλὰ καὶ ἡ ἐθελούσια ἐξωμωσία ὅσων Ἑλλήνων εἶχαν ἀσθενές τὸ φρόνημα καὶ τὴν πίστη

ἀστήρικτη, τροφοδοτοῦσε τίς τάξεις τοῦ κατακτητῆ ἐξασθενῶντας παράλληλα καὶ ταπεινώνοντας τὸ γένος τῶν ὑπόδουλων Ρωμιῶν. Ὅποιος ἐξισλαμιζόταν ἔλεγε ὅτι «τούρκευε». Μαζί μέ τὴν πίστη του ἔχανε καὶ τὴν ἐθνική του συνείδηση καὶ γινόταν Τοῦρκος, χειρότερος καὶ ἀπὸ τοὺς γνησίους Τοῦρκους, διότι εἶχε τὸν ζῆλο τοῦ νεοφωτίστου. Γιαυτὸ ἡ λαϊκὴ σοφία ἔλεγε: «χειρότερος Τοῦρκος ὁ γενίτσαρος».

Μέσα λοιπὸν σέ ἐκείνην τὴν ἀβάσταχτη καταδυνάστευση τῶν 400 χρόνων, ὅποιος στήριζε τὴν Ὁρθόδοξη πίστη τῶν Ἑλλήνων, κατωχύρωνε καὶ τὴν ἐθνική τους συνείδηση ὡς Ἑλλήνων. Γι' αὐτὸ τό παρὸν ἀφιέρωμα εἶναι ἓνα ἐλάχιστο δεῖγμα ὀφειλομένης

τιμῆς σέ ἓναν διδάσκαλο τοῦ γένους, **τὸν Ἅγιο Νικόδημο τὸν Ἀγιορείτη.**

(Συνεχίζεται)



Η ΦΩΝΗ ΤΩΝ ΠΑΤΕΡΩΝ

ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΛΟΙΔΙΜΟΥ ΝΙΚΟΔΗΜΟΥ ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΤΕΣΣΑΡΑ

Περί λογισμῶν χρησιμώτατα

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α΄

Ποία εἶναι ἡ φυσικὴ αἰτία ὅλων τῶν λογισμῶν

Ἡ φυσικὴ αἰτία ὅλων τῶν λογισμῶν εἶναι αὕτη. Ὁ ἄνθρωπος εἶναι διπλοῦς, ἡγουν σύνθετος, ἀπὸ σῶμα καὶ ψυχὴν· καὶ καθὼς τὸ σῶμα ἔχει φυσικὰ πέντε αἰσθήσεις σωματικές καὶ ἐξωτερικάς, ὄρασιν, ἀκοήν, ὄσφρησιν, γεῦσιν καὶ ἀφήν, ἔτσι καὶ ἡ ψυχὴ ἔχει φυσικὰ πέντε αἰσθήσεις νοητάς καὶ ἐσωτερικάς, κατὰ τὸν μέγαν Βασίλειον, ἐρμηνεύοντα τὸ “φυλάσσει Κύριος πάντα τὰ ὀστά αὐτῶν”, εἰς τὸν λγ΄ Ψαλμόν. Ἦγουν ἔχει νοητοὺς ὀφθαλμοὺς, καὶ νοητὰ αὐτιά, καὶ νοητὴν ὄσφρησιν, καὶ νοητὴν γεῦσιν, καὶ νοητὴν ἀφήν· διὰ τοῦτο καὶ νοητῶς βλέπει, καὶ νοητῶς ἀκούει, καὶ νοητῶς ὀσφραίνεται, καὶ νοητῶς γεύεται, καὶ νοητῶς ἅπτεται ὅλα τὰ νοητὰ πράγματα, ἡγουν ἢ τὰ θεϊκά, ἢ τὰ ἀγγελικά, ἢ τὰ δαιμονικά, ἢ τὰ ἀνθρώπινα καὶ κοσμικά.

Καθὼς δέ ὁ ἄνθρωπος ἔχει φυσικὰ λόγον προφορικόν, ὁ ὁποῖος λαλεῖται ἐκφώνως μέ τὸ στόμα καὶ μέ τὴν γλῶσσαν, ἔτσι φυσικὰ ἔχει καὶ λόγον νοητόν, ὁ ὁποῖος λαλεῖται μυστικῶς μέσα εἰς τὴν καρδίαν, ὅς τις καὶ ἐνδιάθετος ὀνομάζεται. Καὶ καθὼς μέ τὸν προφορικόν λόγον λαλεῖ ὁ ἄνθρωπος ὅσα θέλει, εἴτε τὰ θεϊκά, εἴτε τὰ ἀγγελικά, εἴτε τὰ δαιμονικά, εἴτε τὰ ἀνθρώπινα καὶ κοσμικά πράγματα, ἔτσι καὶ μέ τὸν ἐνδιάθετον λόγον, λαλεῖ καὶ συλλογίζεται εἰς τὴν καρδίαν του, ὅσα θέλει· ἢ τὰ θεία πράγματα, ἢ τὰ ἀγγελικά, ἢ τὰ δαιμονικά, ἢ τὰ ἀνθρώπινα καὶ κοσμικά.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β΄

Διότι καὶ χωρὶς νὰ θέλῃ ὁ ἄνθρωπος, λαλεῖ ἐνδοθεν τῆς καρδίας λογισμοὺς βλασφήμους, καὶ αἰσχροὺς, καὶ πονηροὺς

Ἐπειδὴ δέ ὁ προφορικὸς λόγος, καὶ αἱ ἄλλαι ἐξωτερικαὶ αἰσθήσεις τοῦ σώματος εἶναι χονδραὶ καὶ δυσκίνη-

τοι, διὰ τοῦτο, ἐάν ὁ ἄνθρωπος μόνον θελήσῃ, δύναται νὰ μὴ λαλήσῃ τὸν προφορικόν λόγον, ἢ νὰ μὴ κινήσῃ τὰς πέντε αἰσθήσεις του εἰς τὸ νὰ αἰσθανθοῦν τὰ αἰσθητὰ τοῦτα πράγματα· πείθονται γάρ αὐταὶ καὶ ὑποτάσσονται εἰς τὴν θέλησιν τοῦ ἀνθρώπου, διὰ τὴν χονδρότητα ὅπου ἔχουν· ὁ δέ λόγος ὁ ἐνδιάθετος τῆς καρδίας, καὶ αἱ ἐσωτερικαὶ καὶ νοηταὶ αἰσθήσεις τῆς ψυχῆς, μέ τὸ νὰ εἶναι λεπταὶ καὶ εὐκίνητοι καὶ πνευματικάι, διὰ τοῦτο πολλές φορές, λαλεῖ ὁ ἄνθρωπος μέ τὸν ἐνδιάθετον λόγον, καὶ συλλογίζεται εἰς τὴν καρδίαν του, ὅχι μόνον ἐκεῖνα τὰ καλά, ἢ τὰ κακά, ὅπου θέλει, ἀλλὰ καὶ ἐκεῖνα ὅπου δέν θέλει· διότι δυσκόλως πείθονται αὐταὶ καὶ ὑποτάσσονται εἰς τὴν θέλησίν του διὰ τὴν λεπτότητα ὅπου ἔχουν, καὶ μάλιστα, διότι μερικὲς φορές, ἢ ὁ Θεὸς μεταχειρίζεται ὄργανον τὸν ἐνδιάθετον λόγον καὶ λαλεῖ μέ αὐτόν ἐκεῖνα τὰ καλά, ὅπου θέλει, διὰ τῆς χάριτος καὶ ἐμπνεύσεώς του, καθὼς ἀκολουθεῖ εἰς τοὺς τελείους καὶ πνευματοφόρους ἀγίους, ἢ οἱ Ἄγγελοι μεταχειριζόμενοι ὄργανον τὸν αὐτόν ἐνδιάθετον λόγον, λαλοῦσι καὶ αὐτοὶ τὰ καλά, ὁδηγοῦντες τὸν ἄνθρωπον πρὸς σωτηρίαν· ἢ τέλος πάντων οἱ δαίμονες μέ τὸ νὰ εἶναι πνεύματα λεπτά, καὶ ἐν τῇ ἐπιπολῇ τῆς καρδίας εὐρίσκονται μετὰ τὸ ἅγιον Βάπτισμα, ὡς λέγει ὁ ἅγιος Διάδοχος, διὰ τοῦτο μεταχειριζόμενοι καὶ αὐτοὶ ὡς ὄργανον τὸν ἐνδιάθετον λόγον, λαλοῦσιν ἐν τῇ καρδίᾳ, ἢ αἰσχροὺς καὶ σαρκικοὺς λογισμοὺς, ἢ πονηροὺς καὶ μνησικάκους καὶ ἐκδικητικοὺς λογισμοὺς, ἢ βλασφήμους κατὰ τοῦ Θεοῦ καὶ τῶν θείων λογισμοὺς.

Ἐπειδὴ γάρ τρία εἶναι τὰ μέρη τῆς ψυχῆς, λογιστικόν, θυμικόν καὶ ἐπιθυμητικόν, διὰ τοῦτο καὶ οἱ λογισμοὶ καθολικῶς διαιροῦνται εἰς τρία, εἰς βλασφήμους, εἰς πονηροὺς καὶ εἰς αἰσχροὺς. Καὶ οἱ μὲν βλάσφημοι λογισμοί, ἡγουν ὅσοι ὑποβάλλουσιν εἰς τὴν ψυχὴν ἀπιστίας, ἢ ἀμφιβολίας, ἢ γογγυσμούς καὶ βλασφημίας κατὰ Θεοῦ καὶ τῶν θείων, αὐτοὶ, λέγω γεννῶνται ἐκ τοῦ λογιστικοῦ μέρους τῆς ψυχῆς· οἱ δέ πονηροί, ὅσοι δηλαδή ὑπο-

βάλλουσιν εἰς τὴν ψυχὴν ἐκδικήσεις κατὰ τῶν ἐχθρῶν καὶ λυπησάντων ἡμᾶς, αὐτοί, λέγω, γεννῶνται ἐκ τοῦ θυμικοῦ μέρους· οἱ δὲ αἰσχροὶ λογισμοί, ὅσοι ὑποβάλλουσιν εἰς τὴν ψυχὴν πορνείας, μοιχείας καὶ τὰς ἄλλας σαρκικὰς ἀκαθαρσίας, αὐτοὶ γεννῶνται ἐκ τοῦ ἐπιθυμητικοῦ μέρους καθὼς λέγει ὁ θεὸς Γρηγόριος ὁ Σιναΐτης.

Οὐ μόνον δὲν τὸν ἐνδιάθετον λόγον, ἀλλὰ καὶ τὰς πέντε νοεράς αἰσθήσεις τῆς ψυχῆς μεταχειρίζονται ὄργανα καὶ ὁ Θεός καὶ οἱ Ἄγγελοι καὶ οἱ δαίμονες, καὶ κάμνουσι τὴν ψυχὴν νὰ αἰσθάνεται νοερῶς ἐκεῖνα ὅπου αὐτοὶ θέλουν· καὶ ὁ μὲν Θεός καὶ οἱ Ἄγγελοι, κάμνουσι τὴν ψυχὴν νὰ αἰσθάνεται καὶ νὰ βλέπῃ καὶ νὰ ἀκούῃ νοερῶς, ὅλα τὰ καλὰ καὶ ἀληθῆ, τόσον εἰς τὸν ὕπνον, ὅσον καὶ ὅταν εἶναι ἐξυπνος· αἱ δὲ δαίμονες, κάμνουσι τὴν ψυχὴν νὰ αἰσθάνεται καὶ νὰ βλέπῃ καὶ νὰ ἀκούῃ νοερῶς, ὅλα τὰ κακὰ καὶ ψευδῆ καὶ πεπλανημένα, ὅσα ἀποβλέπουν εἰς τὴν ἀπώλειάν της, τόσον εἰς τὸν ὕπνον, ὅσον καὶ ὅταν εἶναι ἐξυπνος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ΄

Ὅτι τὰ ἠθικά αἷτια τῶν αἰσchrῶν καὶ πονηρῶν, ἐξαιρέτως δὲ τῶν βλασφημῶν λογισμῶν εἶναι τρία· ἡ ἀπροσεξία, ἡ ὑπερηφάνεια καὶ ὁ φθόνος τῶν δαιμόνων

Ἐπειδὴ εἵπομεν ἀνωτέρω, ποία εἶναι ἡ φυσικὴ αἰτία ὅλων τῶν λογισμῶν, καὶ διατὶ ὁ ἄνθρωπος συλλογίζεται καὶ ἐκεῖνα ἀκόμη ὅπου δὲν θέλει, τώρα ἐδῶ λέγομεν ξεχωριστὰ περὶ τῶν βλασφημῶν λογισμῶν, καὶ ποία εἶναι τὰ ἠθικά καὶ ἐγγύτερα αὐτῶν αἷτια. Καὶ πρῶτον αἷτιον αὐτῶν λέγομεν πῶς εἶναι ἡ ἀπροσεξία τοῦ νοός. Ὅταν γάρ ὁ νοὺς τοῦ ἀνθρώπου δὲν προσέχῃ ὅλος διόλου εἰς τὴν καρδίαν, οὐδὲ ἔχει βίγλαν καὶ φυλακὴν εἰς τὸν ἐνδιάθετον λόγον τὸν ἐν τῇ καρδίᾳ λαλούμενον, καὶ δὲν ἐπιμελῆται νὰ κάμνῃ αὐτὸν τὸν λόγον νὰ σιωπᾷ, τότε αὐτὸς λαλεῖ, ὅτι φθιάσῃ ἐνδοθεν, καὶ λογίζεται λογισμοὺς βλασφημῶν καὶ πονηρῶν, μᾶλλον δὲ, δι' αὐτοῦ λαλοῦσι τὰ πονηρὰ πνεύματα τοὺς τοιοῦτους κακοὺς λογισμοὺς. Διὰ τοῦτο λέγει ὁ Ἰωάννης τῆς Κλίμακος, ὅτι πρέπει ὁ ἄνθρωπος νὰ κλαίῃ, ὅχι μόνον τὴν πόρταν τοῦ κελλίου εἰς τὸ σῶμά του καὶ τὴν ἐξωτερικὴν πόρταν τῆς γλώσσης του, ἀλλὰ νὰ κλείῃ ἀκόμη καὶ τὴν ἐσωτερικὴν πόρταν τῆς καρδίας του, ἥγουν νὰ σιωπᾷ κατὰ διάνοιαν· *“κλεῖε, θύραν μὲν πέλλης, σώματι· θύραν δὲ γλώττης, φθέγματι· καὶ ἔνδον πύλην πνεύμασιν”* (Δογ. κζ΄ περὶ ἡσυχίας).

Δεύτερον αἷτιον τῶν βλασφημῶν λογισμῶν, εἶναι ἡ ὑπερηφάνεια, κατὰ τὸν θεῖον Ἀναστάσιον τὸν Σιναΐτην καὶ κατὰ ἄλλους Πατέρας, διότι, ὅταν ὁ ἄνθρωπος ὑπερηφανεύεται, σκληρύνεται ἡ καρδία του καὶ ἀπὸ τὴν σκληρότητα αὐτὴ δὲν ὑποφέρει εὐχαρίστως, ὅταν τοῦ ἔλθῃ πειρασμός, ἀλλὰ γογγύζει καὶ συγχύζεται. Ὅθεν

ἀπὸ αὐτὰ καταντᾷ καὶ εἰς τὸ νὰ βλασφημῇ ἔσωθεν ἐν τῇ καρδίᾳ του· πολλαὶ φοραὶ δὲ καὶ ἔξωθεν μὲ τὸ στόμα του. Ὅταν ὁ ἄνθρωπος ὑπερηφανεύεται, εὐκόλως θυμῶναι καὶ ὀργίζεται· ἐκ δὲ τοῦ θυμοῦ, πίπτει εἰς λογισμοὺς βλασφημίας. Ὅταν ὁ ἄνθρωπος ὑπερηφανεύεται, καταλαλεῖ τοὺς ἀδελφούς του καὶ καταφρονεῖ αὐτούς ὡς ἀνοήτους, ὅθεν διὰ ταῦτα παραχωρεῖ ὁ Θεός καὶ τοῦ ἔρχονται λογισμοὶ βλάσφημοι, ἵνα ἐκ τούτῳ ταπεινωθῇ καὶ ἔλθῃ εἰς μετάνοιαν.

Τρίτον δὲ αἷτιον τῶν βλασφημῶν λογισμῶν εἶναι ὁ φθόνος καὶ ἡ κακία τοῦ διαβόλου, κατὰ τὸν προειρημένον Ἀναστάσιον τὸν Σιναΐτην, καὶ κατὰ τοὺς ἄλλους Πατέρας· λέγει γάρ ὁ ἅγιος Μάξιμος, ὅτι, ὅταν ὁ ἄνθρωπος ἀρχίζῃ νὰ προκόπτῃ εἰς τὴν ἀγάπην τοῦ Θεοῦ, τότε καὶ ὁ δαίμων τῆς βλασφημίας ἀρχίζει διὰ νὰ πειράζῃ αὐτόν· τοῦτο δὲ τὸ κάμνει ὁ μιαιρός, διὰ νὰ ἐμποδίσῃ τὸν θεοφιλῆ ἄνθρωπον ἀπὸ τὸν δρόμον τῆς ἀρετῆς καὶ νὰ φέρῃ αὐτόν εἰς ἀπόγνωσιν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ΄

Ὅτι τρία ἱατρικά εἶναι τῶν βλασφημῶν λογισμῶν, ἡ προσοχή καὶ προσευχή, ἡ ταπείνωσις καὶ ἡ καταφρόνησις

Καθὼς δὲ τρία εἶναι τὰ ἠθικά αἷτια τῶν βλασφημῶν λογισμῶν, ἡ ἀπροσεξία, ἡ ὑπερηφάνεια καὶ ὁ φθόνος τῶν δαιμόνων, ἔτσι εἶναι καὶ τρία τὰ τούτων ἱατρικά, ἐναντία εἰς τὰ αἷτια τούτων, ἥγουν α) εἶναι ἡ προσοχή καὶ προσευχή· β) εἶναι ἡ ταπείνωσις· καὶ γ) εἶναι ἡ καταφρόνησις. Ὅποιος λοιπὸν θέλει καὶ ἀγαπᾷ νὰ ἐλευθερωθῇ ἀπὸ τοὺς βλασφημῶν λογισμοὺς, πρέπει πρῶτον νὰ συμμαζῶξῃ ὅλον τὸν νοῦν του, μέσα εἰς τὴν καρδίαν του, καὶ νὰ προσέχῃ μὲ πολλὴν προσοχὴν καὶ μὲ μεγάλην βίγλαν, εἰς τὸ νὰ μὴν ἀφίνη τὸν ἐνδιάθετον λόγον τὸν ἐν τῇ καρδίᾳ, νὰ λαλῇ, ἀλλὰ μὲ ἓνα σοβαρὸν καὶ ἡγεμονικὸν ὁμμάτι νὰ κάμνῃ αὐτόν νὰ σιωπᾷ. Πλήν δὲν εἶναι τοῦτο μόνον ἀρκετόν· ἀλλὰ ἀφ' οὗ κάμῃ τὸν ἐνδιάθετον λόγον νὰ σιωπήσῃ, πρέπει νὰ δίδῃ εἰς αὐτόν καὶ τὸ νὰ λέγῃ τὴν σύντομον ταύτην προσευχήν, ἥγουν τὸ *“Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ Υἱέ τοῦ Θεοῦ ἐλέησόν με”*· καὶ ταύτην μόνην νὰ λαλῇ καὶ ὅχι κανένα ἄλλον λόγον· νὰ τὴν λέγῃ δὲ, βαστώντας καὶ ὀλίγον τὴν ἀναπνοὴν του, ἥγουν νὰ βαστᾷ τὴν ἀναπνοὴν του, ἕως ὅπου νὰ εἰπῇ μίαν φορὰν τὰ λόγια τῆς προσευχῆς ταύτης καὶ τότε νὰ ἀναπνέῃ· τοῦ μὲν νοῦ, μένοντος ἀνειδίῳ καὶ ἀσηματίστου, μόνον δὲ τὸν τόπον τῆς καρδίας θεωροῦντος διὰ τῆς θεωρητικῆς αὐτοῦ ἐνεργείας· τῆς δὲ νοεράς ἀκοῆς, μηδὲν ἄλλο ἀκουούσης, εἰμὴ τὰ λόγια τῆς προσευχῆς ταύτης. Ἡ προσευχή λοιπὸν αὕτη μὲ τοιοῦτον τρόπον λεγομένη, θέλει ἀφανίσῃ ὅλους τοὺς λογισμοὺς, ὅχι μόνον τοὺς βλασφημῶν, ἀλλὰ καὶ τοὺς αἰσchrῶν καὶ σαρκικῶν, καὶ τοὺς πονηρῶν καὶ θυμικῶν, διότι τὸ φοβερόν καὶ ἅγιον ὄνομα τοῦ Ἰησοῦ Χρι-

στοῦ, μέσα εἰς τὴν καρδίαν λαλούμενον μετὰ θερμῆς πίστεως καὶ μελετώμενον συνεχῶς, ὡσάν φωτιά κατακαίει, καὶ ὡσάν μάχαιρα δίστομος κτυπᾷ καὶ κατακόπτει τοὺς δαίμονας, οἵτινες εὐρίσκονται εἰς τὴν ἐπιφάνειαν τῆς καρδίας, ὡς εἶπομεν, καὶ λαλοῦν διὰ τοῦ ἐνδιαθέτου λόγου ὅλους τοὺς βλασφήμους καὶ κακοὺς λογισμοὺς. Ὅθεν εἶπεν ὁ Ἰωάννης τῆς Κλίμακος· *“Ἰησοῦ ὀνόματι μάστιζε πολέμιους”* εἶπε δὲ καὶ ὁ σοφὸς Νεῖλος· *“Θεὸς ὀνομαζόμενος, φυγαδεύει τοὺς δαίμονας”*.

Ἡ δευτέρα ἰατρεία τῶν βλασφημῶν λογισμῶν, εἶναι ἡ ταπείνωσις· ὅθεν ὁποῖος θέλει διὰ νὰ ἐλευθερωθῇ ἀπὸ αὐτοὺς, χρειάζεται νὰ ἔχῃ ταπεινὴν καὶ συντετριμμένην τὴν καρδίαν, ὁμοίως νὰ ἔχῃ καὶ ὅσα γεννοῦν τὴν ταπείνωσιν, ἤγουν τὸ νὰ ὑποφέρῃ εὐχαρίστως κάθε πειρασμόν καὶ θλίψιν, ὅπου τοῦ ἔλθῃ, εἴτε ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους, εἴτε ἀπὸ τοὺς δαίμονας, εἴτε καὶ ἀπὸ τὴν διεφθαρμένην του φύσιν, ἔχωντας τὸν ἑαυτὸν του ἄξιον κάθε παιδείας διὰ τὰς ἁμαρτίας του· τὸ νὰ μὴ θυμῶνῃ καὶ νὰ ὀργίζεται, τὸ νὰ μὴ κατακρίνῃ καὶ καταλαλή τοὺς ἀδελφούς του, καταφρονῶντας αὐτοὺς ὡς παραμικροὺς καὶ ἀνοήτους· καὶ τὸ νὰ μὴν ἐξετάζῃ καὶ πολυπραγμονή τὰ τῆς Πίστεως πράγματα ὑπὲρ τὴν δύναμιν καὶ κατάληψιν τοῦ νοός του, ἔχωντας τὸν ἑαυτὸν του ἀνόητον καὶ ἀνάξιον εἰς τὸ νὰ ἐρευνᾷ τὰ τοιαῦτα καὶ κρατῶντας τὴν ἀπλὴν πίστιν εἰς τὴν καρδίαν του. Ὅλα λοιπόν αὐτὰ συνεργοῦσιν εἰς τὸ νὰ διωχθῶσιν οἱ βλάσφημοι λογισμοί, καθὼς εἶπον οἱ Πατέρες.

Ἡ τρίτη δὲ ἰατρεία τῶν βλασφημῶν λογισμῶν, εἶναι ἡ καταφρόνησις, ἤγουν ὅταν ὁ ἄνθρωπος προσέχῃ εἰς τὴν καρδίαν του, καθὼς εἶπομεν ἀνωτέρω καὶ λέγει τὴν προσευχὴν τὴν *“Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ Υἱέ τοῦ Θεοῦ ἐλέησόν με”* βαστώντας καὶ ὀλίγον τὴν ἀναπνοήν· ὅταν ἔχῃ τὴν καρδίαν του τεταπεινωμένην καὶ κάμνη ὅλα τὰ ἄλλα, ὅσα εἶναι δυνατόν εἰς αὐτόν, ἔπειτα ἀκολουθοῦν εἰς αὐτόν λογισμοὶ βλασφημίας, τότε πρέπει νὰ ἡξεύρῃ, πῶς οἱ λογισμοὶ αὐτοὶ εἶναι ἀπὸ φθόνον καὶ κακίαν τῶν δαιμόνων, καὶ διὰ τοῦτο δέν πρέπει νὰ λυπῇται δι’ αὐτούς, οὔτε νὰ ἀπελπίζεται, ἀλλὰ νὰ τοὺς καταφρονῇ, ὡσάν ὅπου δέν γεννῶνται ἀπὸ λόγου του, οὔτε ἀπὸ τὸ θέλημα τὸ ἰδικόν του, ἀλλὰ εἶναι τοῦ κακοῦ σπορέως διαβόλου σπέρματα καὶ γεννήματα, ὁ ὁποῖος σπέρνει τοὺς τοιοῦτους βλασφήμους λογισμοὺς κατὰ τοῦ Θεοῦ καὶ τῶν θείων, ὅχι διὰ ἄλλο τέλος, πάρεξ διὰ νὰ ταραξῇ καὶ νὰ λυπήσῃ τὴν ψυχὴν τοῦ ἀνθρώπου, καὶ μάλιστα διὰ νὰ ἐμποδίσῃ αὐτὴν ἀπὸ τὸν δρόμον τῆς ἀρετῆς καὶ τῆς πρὸς Θεὸν εὐαρεστίσεως.

Ὅθεν ἡμεῖς γνωρίζοντες τὴν κακίαν καὶ πανουργίαν του, πρέπει νὰ καταφρονῶμεν αὐτούς καὶ νὰ μὴ ψηφῶμεν ὀλότελα, πῶς εἶναι ἁμαρτία οἱ τοιοῦτοι λογισμοί, διότι ὅσον ψηφοῦμεν πῶς εἶναι ἁμαρτία, τόσο περὶ σσότερον μᾶς ἐνοχλοῦν· καὶ καθὼς ὅταν θέλῃ τινὰς νὰ ὑπάγῃ εἰς ἓνα τόπον, ἔπειτα περνώντας ἀπὸ κανένα

δρόμον ἀπαντήσῃ σκυλιά, τὰ ὁποῖα τὸν γαυγίζουν, αὐτὸς δέν προσέχει εἰς τὰ γαυγίσματα τῶν σκυλίων, ἀλλὰ καταφρονῶντας αὐτὰ περνᾷ τὸν δρόμον ἐκεῖνον ἀτάραχος καὶ τρέχει διὰ νὰ φθάσῃ εἰς τὸν τόπον, ὅπου βούλεται, ἔτσι πρέπει νὰ κάμνη καὶ ὁ Χριστιανός, ὅταν ἔλθουν πρὸς αὐτόν οἱ βλάσφημοι καὶ πονηροὶ λογισμοί, ἤγουν πρέπει νὰ μὴ κάθῃται νὰ ἀποκρίνεται πρὸς αὐτούς, ἀλλὰ σιωπῶντας νὰ τοὺς ἀψηφᾷ, καὶ νὰ τοὺς καταφρονῇ ὡς γαυγίσματα τοῦ πονηροῦ διαβόλου, καὶ νὰ τρέχῃ εἰς τὸν προκείμενον δρόμον τῆς ἀρετῆς, ἔχωντας πίστιν θερμὴν καὶ ἀδίστακτον εἰς τὸν Θεόν καὶ εἰς τὰ θεία πράγματα, καὶ κρατῶντας εἰς τὴν καρδίαν του ὡς ἄγκυραν ἄσειστον τὴν ὁμολογίαν τῆς Πίστεως, τὴν ὁποῖαν παρέλαβεν ἀπὸ τὴν ἁγίαν Ἐκκλησίαν. Ἡ Πίστις γάρ εἶναι ὁ θυρεὸς καὶ τὸ σκουτάρι, μέ τὸ ὁποῖον δύναται ὁ Χριστιανός νὰ σβέσῃ ὅλας τὰς σαῖτας τῶν βλασφημῶν λογισμῶν, ὅπου τοῦ προσβάλλῃ ὁ διάβολος, καθὼς παραγγέλλει ὁ Παῦλος. Μέ τοῦτον τὸν τρόπον καὶ ὁ διάβολος νικάται καὶ καταισχύνεται μέ ὅλους τοὺς βλασφήμους λογισμοὺς του καὶ ὁ ἄνθρωπος εὐκόλως ἐλευθερώνεται ἀπὸ αὐτούς, χάριτι Χριστοῦ.

Ὅποῖος ἀγαπᾷ, ἅς ἰδῇ καὶ εἰς τὸ Βιβλίον τοῦ Εὐεργετινοῦ (Βιβλ. γ' ὑποθέσει λ') καὶ θέλει εὖρῃ καὶ ἄλλὰ μάλιστα δέ, ὅτι καὶ ὁ Ὅσιος Παμβώ, ἐνοχληθεὶς ποτε ἀπὸ τὸν δαίμονα τῆς βλασφημίας, καὶ λυπούμενος περὶ τούτου, ἤκουσε θεϊκὴν φωνὴν ὅπου τῷ ἔλεγε· *“Παμβώ Παμβώ, μὴ ἀθύμει ἐπὶ ἀλλοτρίᾳ ἁμαρτίᾳ, ἀλλὰ περὶ τῶν σῶν φρόντισον πράξεων”*. Ἐκεῖ θέλει εὖρει, καὶ ὅ,τι ὁ ἅγιος ἱερομάρτυς Πέτρος Ἀλεξανδρείας εἶπε· *“Καὶ ἡμεῖς οὖν ἀδελφοί, καταφρονήσωμεν τοῦ τοιοῦτου λογισμοῦ ὡς σατανικοῦ καὶ ἀλλοτρίου ἡμῶν, καὶ οὕτω διὰ τῆς ἐξουδενώσεως, δυνησόμεθα ἀπαλλαγῆναι αὐτοῦ, Θεοῦ χάριτι”*. Ὅς τις θέλει, ἅς ἰδῇ ἐν τῷ παρὰ τοῦ ἁγίου Ἰωαννίνων Ἐξομολογηταρίῳ, τὸ περὶ Λογισμῶν ς' κεφάλαιον, ὅπερ ἤδη προσέθηκα κατὰ τὴν πρὸς τὸν Πνευματικὸν Διδασκαλίαν, πλατυτέως διαλαμβάνων περὶ αὐτῶν· ὁμοίως ἅς ἰδῇ καὶ τὴν ὑποσημεμίωσιν, ὅπου ἔχω εἰς τὸν β' Κανόνα τοῦ Νηστευτοῦ, ἐν τε τῷ Πηδαλίῳ, καὶ τῷ Ἐξομολογηταρίῳ, ὃ εἶπομεν.



ΜΙΚΡΑ ΚΑΙ ΟΥΣΙΩΔΗ

✓ Νέος Πατριάρχης Μόσχας εξελέγη ο Μητροπολίτης Σμολένσκ Κύριλλος. Γράφει σχετικώς ή «Καθημερινή» της 15/28-01-09, υπό τίτλον «**Πανίσχυρος καί επικοινωνιακός έκανε ανοίγματα προς τό Βατικανό**»:

«Ο νέος Πατριάρχης Κύριλλος, 63 έτών, ήταν - μέχρι χθές- ένας από τούς ισχυρότερους μητροπολίτες της Ρωσικής Έκκλησίας. Εύφυής, κοινωνικός καί ιδιαίτερα επικοινωνιακός, ό "διπλωμάτης" κ. Κύριλλος (κατά κόσμον Βλαντίμιρ Γκουντιάεβ) αποτέλεσε τό "μοντέρνο πρόσωπο" της κατά τ' άλλα συντηρητικής Ρωσικής Έκκλησίας. Θεωρείται από πολλούς ό ιθύνων νοϋς της ανάσχυσης από τό αυτοκρατορικό παρελθόν της Ρωσίας τού ιδεολογήματος της "Τρίτης Ρώμης" μέ στόχο τήν ανάδειξη τού Ρωσικού Πατριαρχείου σε κυρίαρχη δύναμη της Όρθοδοξίας.

Στήν κατεύθυνση αυτή ό νέος Πατριάρχης, ως επικεφαλής της Έπιτροπής Έξωτερικών Έκκλησιαστικών Σχέσεων, ή όποία άπασχολεί περισσότερους από 300 υπαλλήλους, είχε τήν εύκαιρία νά έγκαινιάσει ναούς της Ρωσικής Έκκλησίας σε όλο τόν κόσμο. Έτσι "ένσάρκωσε" αυτό πού πολλοί έλληνόφωνοι ιεράρχες όνομάζουν "ρωσικό έκκλησιαστικό έπεκτατισμό". Τακτική πού προκάλεσε πολλές φορές τριβές στίς σχέσεις τού Πατριαρχείου Μόσχας μέ τήν πρωτόθρονη Έκκλησία της Όρθοδοξίας, τό Οικουμενικό Πατριαρχείο.

Παράλληλα ό κ. Κύριλλος προχώρησε σε ανοίγματα καί προς τή Δυτική Έκκλησία. Έπισκέφθηκε πολλές φορές μέ διάφορες άφορμές τό Βατικανό όπου συναντήθηκε μέ τούς Πάπες Ιωάννη Παϋλο Β' καί Βενέδικτο. Παρά τό γεγονός ότι οί αντίπαλοί του τόν κατηγορούσαν για "οικουμενισμό", ό ίδιος φρόντιζε νά προβάλλει τά ταξίδια καί τίς έπαφές του μέ στελέχη άλλων Έκκλησιών ή Διεθνών Έκκλησιαστικών Όργανισμών. Άλλωστε δέν απέφυγε ποτέ νά κάνει δηλώσεις ή νά παραχωρεί συνεντεύξεις στά ΜΜΕ, τά όποια πάντοτε αντιμετώπιζε μέ ιδιαίτερη άνεση. Μέ τήν ίδια σιγουριά οίκοδόμησε τίς σχέσεις του μέ τήν πολιτική ήγεσία της

χώρας καί κυρίως μέ τό Κρεμλίνο. Καλές σχέσεις μέ τή ρωσική πολιτική ήγεσία είχαν άλλωστε όλοι οί ύποψήφιοι, για τούς όποιους οί "Τάιμς τού Λονδίνου" ύποστηρίζουν ότι ύπήρξαν πράκτορες της ΚGB.

Κατά τήν "προεκλογική" περίοδο, ό κ. Κύριλλος άπάντησε σε όσους τόν επέκριναν για τίς σχέσεις του μέ τό Βατικανό. "Η θέση της Ρωσικής Όρθοδόξου Έκκλησίας άναφορικά μέ τό ένδεχόμενο συνάντησης τού Πατριάρχη της μέ τόν Καθολικό Πάπα δέν έχει αλλάξει. Για νά πραγματοποιηθεί θά πρέπει νά ύπάρχουν συγκεκριμένες ένδείξεις άληθινής καί θετικής προόδου σε ζητήματα πού για μέγало διάστημα αποτελούν πρόβλημα στίς μεταξύ μας σχέσεις" δήλωσε, θέλοντας νά διασκεδάσει τούς φόβους ότι ως Πατριάρχης θά ακολουθούσε μία "φιλοπαπική" πολιτική έν αντιθέσει μέ τόν μακαριστό Άλέξιο πού καταδίκασε τήν πρακτική της "Ουνίας".

Όστόσο ό κ. Κύριλλος δέν ήταν τόσο "προσεκτικός" σε ό,τι άφορα τίς σχέσεις μέ τό Οικουμενικό Πατριαρχείο καί τή θέση της Ρωσικής Έκκλησίας στόν όρθόδοξο κόσμο. Σε όμιλίες του προς τήν Ίεραρχία άφησε σαφείς αιχμές κατά τού Φαναρίου πού άναγνώρισε τήν έκκλησιαστική άυτονομία της Έσθονίας -τήν όποία ή Μόσχα θεωρεί κανονικό έκκλησιαστικό της έδαφος- αλλά καί για τό ένδιαφέρον τού Οικουμενικού Θρόνου για τήν αντιμετώπιση τού σχίσματος στην Ούκρανία. Είναι χαρακτηριστικές οί δηλώσεις πού έκανε τήν περασμένη Δευτέρα ένας εκ τών στενών συνεργατών τού κ. Κυρίλλου άναφερόμενος στα ζητήματα πού θά κληθεί νά αντιμετώπισει ό νέος Πατριάρχης. "Ηδη τό 2009 ό νέος Πατριάρχης θά βρεθεί αντιμετώπος μέ έναν άλλο γύρο της διορθόδοξης πολεμικής για τό ζήτημα τών πρωτείων στην Οικουμενική Έκκλησία. Θά πρέπει νά άγωνίζεται για τή διατήρηση της διορθόδοξης ένότητας, προστατεύοντας σθεναρά τα συμφέροντα της Ρωσικής Έκκλησίας στόν διάλογο μέ τήν Κωνσταντινούπολη" έπίσήμανε ό έπίσκοπος Βιέννης της Ρωσικής Έκκλησίας Ίλα-

ρίωνας, προϊδεάζοντας ἐμμέσως γιά τίς μελλοντικές σχέσεις μέ τό Οἰκουμενικό Πατριαρχεῖο.»

Ἀπ' ὅτι φαίνεται, ὁ κ. Βαρθολομαῖος ἀπέκτησεν ἱκανόν ἀντίπαλον εἰς τήν μάχην διά τό ...παπικόν πρωτεῖον τό ὁποῖον θέλουν νά ἐπιβάλουν εἰς τήν Ὁρθοδοξίαν.

✓ Τήν Τρίτην 25-2/10-3-2009 ἐπληροφορήθημεν τήν σύλληψιν τοῦ πάλαι ποτέ κληρικοῦ τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γ.Ο.Χ. π. Νήφωνος Ἀναστασοπούλου ἔπειτα ἀπό καταγγελίας περί διαπράξεως ὑπ' αὐτοῦ σοβαρῶν ἀδικημάτων. Τò θέμα ἦτο ἐπόμενονον ὅτι θά ἀπετέλει ἀντικείμενον ἐκμεταλλεύσεως τῶν ἐχθρῶν τῆς Ἐκκλησίας μας διά νά βάλλουν κατ' αὐτῆς. Τò γραφεῖον τύπου τῆς Ἱερᾶς Συνόδου εἶχε τήν ὑποχρέωσιν νά ἐκδώσῃ ἀμέσως τό ἀκόλουθον δελτίον τύπου:

«Μετά θλίψεως ἐπληροφορήθημεν τήν σύλληψιν τοῦ φερομένου ὡς παλαιοημερολογίτου κληρικοῦ Νήφωνος Ἀναστασοπούλου διά σοβαράς κακουργηματικές πράξεις. Ὁ ἐν λόγω ὑπῆρξε Κληρικός (Ἀρχιμανδρίτης) τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος μέχρι τήν 28-11/11-12-1998, ὅποτεν διά τῆς ὑπ' ἀριθμ. 15/1998 ἀποφάσεως τῆς Ἱερᾶς Συνόδου συνεδριασάσης ὡς Συνοδικόν Δικαστήριον, ἐπεβλήθη εἰς αὐτόν ἡ ποινή τῆς καθαιρέσεως, ἀπεγυμνώθη πάσης ἱερατικῆς χάριτος καί ἐξουσίας καί ἐπανῆλθεν εἰς τήν τάξιν τῶν μοναχῶν, παυομένου τούτου καί ἐκ τοῦ ἀξιώματος τοῦ Ἡγουμένου τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἀγίας Σκέπης.

Δυστυχῶς ὁ καθαιρεθείς, ἀντί νά ἀποδεχθεῖ ἐν ταπεινώσει τό ἐπιτίμιον καί νά διάγῃ τόν βίον του ἐν μετανοίᾳ ὡς ἀπλοῦς μοναχός, ἠθέτησε τήν ἀποφασιν καί ἐγκατέλειψε τήν Ἐκκλησίαν τῶν Γ.Ο.Χ.. Ἐκτοτε ὁ π. Νήφων ἀκολουθεῖ ἰδίαν ὁδόν καί δέν ἀνήκει εἰς τήν κανονικήν Ἐκκλησίαν τῶν Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν, ἡ ὁποία πλέον δέν φέρει οὐδεμίαν εὐθύνην διά τās οἰασδήποτε πράξεις του.

Λυπούμεθα διά τὰ καταγελλόμενα, διά τὰ ὁποῖα ἔχει ἐπιληφθεῖ ἤδη ἡ δικαιοσύνη καί θά ἀποφανθῇ. Τò γεγονός -ὅμως- θά δώσῃ ἐκ νέου ἀφορμήν διά τόν διασυρμόν τοῦ ὀνόματος τοῦ Χριστοῦ καί τῆς Ἐκκλησίας Του, ἡ ὁποία ὅμως, ὡς Θεανθρώπινος ὁργανισμός, παραμένει ἀλώβητος ἀπό τās ἀμαρτίας τῶν τυχόν ἀναξίων λειτουργῶν της, πολλῶ δέ μᾶλλον τῶν καθηρημένων τοιούτων.»

Διευκρινίζομεν ὅτι διά τοῦ δελτίου τύπου τού-

του ἡ Ἱερά Σύνοδος οὐδόλως ἀποφαίνεται ὑπέρ ἢ κατά τῆς ἀληθείας τῶν κατηγοριῶν, διότι δέν ἔχει τοιαύτην ἀρμοδιότητα ἀπό τήν στιγμήν κατά τήν ὁποῖαν ὁ π. Νήφων ἀπεσχίσθη ἀπό τήν Ἐκκλησίαν τῶν Γ.Ο.Χ. πρό δεκαετίας. Αὕτη, ἄλλωστε, ἦτο καί ἡ αἰτία τῆς καθαιρέσεως αὐτοῦ (ἡ ἀπόσχισις) καί ὄχι θέματα παρόμοια μέ ὅσα τώρα κατηγορεῖται καί περί τῶν ὁποίων οὐδεμία καταγγελία εἰς τās ἐκκλησιαστικές ἀρχάς τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γ.Ο.Χ. εἶχε γίνῃ ὅσο ὁ ἐν λόγω ἦτο κληρικός Αὐτῆς.

✓ Παρ' ὅλα ταῦτα εὐρέθησαν τινές μεγαλόσχημοι ρασοφόροι τῆς κρατοῦσης Ἐκκλησίας, οἱ ὁποῖοι ἐπεχείρησαν νά ἐκμεταλλευσθῇ τήν ὑπόθεσιν τοῦ π. Νήφωνος διά νά κτυπήσουν τήν Ἐκκλησίαν τῶν Γ.Ο.Χ.. Εἰς τούτους ἀπαντῶμεν διά τοῦ ρητοῦ, ὅτι «εἰς τὸν οἶκον τοῦ Μπεζενίτου δέν ὁμιλοῦν διά σχοινί».

✓ Εἰδοποιοῦνται καί ἐφέτος ἅπαντα τὰ νομικά πρόσωπα τῆς Ἐκκλησίας μας (Ἀστικά Ἑταιρίαι μὴ κερδοσκοπικοῦ χαρακτῆρος καί Σωματεῖα) τὰ καλύπτοντα νομικῶς Ἑνορία ἢ Μονάς, ὅτι ἡ ὑποβολή δηλώσεων διά τὸν ἐπιβληθέντα φόρον ἀκινήτων Ε.Τ.ΑΚ. εἶναι ὑποχρεωτική. Διά τήν νόμιμον ἀπαλλαγὴν τῶν λατρευτικῶν χώρων καί τήν χορήγησιν τῶν ἀπαιτουμένων δικαιολογητικῶν καθὼς καί δι' ὁδηγίας διά τήν ὀρθήν συμπλήρωσιν τῶν σχετικῶν δηλώσεων, παρακαλοῦμεν ἐπικοινωνήσατε μετὰ τῆς Γραμματείας τῆς Ἱερᾶς Συνόδου.

✓ Ὑπενθυμίζομεν εἰς τούς εὐσεβεῖς ἀναγνώστας οἱ ὁποῖοι ἐπιθυμοῦν νά συνδράμουν εἰς τήν ἐξόφλησιν τοῦ χρέους τοῦ ἀποπερατωθέντος Ἱεροῦ Ναοῦ Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου εἰς Λουτρά Μυτιλήνης, ὅτι δύνανται νά καταθέτουν τās εἰσφοράς των εἰς τὸν κάτωθι τραπεζικόν λογαριασμόν τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς:

841/742090-01



ΒΙΒΛΙΟΠΑΡΟΥΣΙΑΣΕΙΣ



Ἀθανασίου Σακαρέλλου

Τό Ἡμερολογιακό

«Ἀναφορά στίς ἀπόψεις τοῦ βιβλίου τοῦ π. Ἰωήλ Γιαννακοπούλου γιά τό Παλῆό καί Νέο Ἡμερολόγιο»



Τό νέο βιβλίο τοῦ Ἀθανασίου Σακαρέλλου μέ εὐχρηστο σχῆμα καί σέ 128 σελίδες ἀναιρεῖ μέ σαφήνεια καί πειστικότητα τίς θέσεις τοῦ προαναφερθέντος φυλλαδίου τοῦ π. Ἰωήλ. Πρέπει νά ἀναφερθεῖ ὅτι αὐτό τό φυλλάδιο περί παλαιοῦ καί νέου ἡμερολογίου τό φερόμενον ὑπό τό ὄνο-

μα τοῦ π. Ἰωήλ Γιαννακοπούλου (ἐξεδόθη δέκα ἔτη μετά τόν θάνατον τοῦ φερομένου ὡς συγγραφέως) ἔχει γνωρίσει μεγάλην διάδοσιν ἐσχάτως, τόσο ἐν τήν ἔντυπον μορφήν αὐτοῦ ὅσον καί ἐν τήν ἠλεκτρονικήν. Συχνάκις ἐμφανίζονται «οὐ κατ' ἐπίγνωσιν ζηλωταί» τοῦ νέου ἡμερολογίου νά διανέμει τοῦτο ἐν συγκεντρώσεσι παλαιοημερολογιτῶν καί ἐν σταθμοῦς μέσων μαζικῆς μεταφορᾶς. Ἐάν ἴδῃ τις θρησκευτικά φυλλάδια νά διανέμονται ἐν τῇς Ἀθήναις, εἶναι ἢ τό «Σκοπιά» τῶν Ἰεχωβάδων, ἢ τό φυλλάδιον τοῦ Ἰωήλ τῶν νεοημερολογιτῶν! Βεβαίως, οἱ νόμοι περί προσηλυτισμοῦ δέν ἐφαρμόζονται ποτέ ὅταν οἱ ἀσκοῦντες τόν προσηλυτισμόν εἶναι οἱ τῆς κρατοῦσης Ἐκκλησίας...

Ἡ μόνη λογική ἐρμηνεία διά τήν εὐρεία διάδοσιν τούτου εἶναι ὅτι ὅσοι ἐκ τῶν νεοημερολογιτῶν εἶχον ἀνησυχίας διά τās παρεκτροπὰς περί τήν πίστιν τῶν νεοημερολογιτῶν καί ἀνεζήτουν τρόπον διά νά πνίξουν τήν φωνήν τῆς ἐπαναστατημένης συνειδήσεώς των, ἀνεκάλυψαν ἐν τῷ φυλλάδιον τοῦ Ἰωήλ τās ποθητάς δι' αὐτούς «προφάσεις ἐν ἁμαρτίαις». Τοιοῦτοτρόπως δύνανται νά ἐξακολουθήσουν τόν χαλαρόν τρόπον ζωῆς ἄνευ ὁμολογίας τῆς ἀληθείας ἐν τῇς πλαίσιας τῆς κρατοῦσης Ἐκκλησίας.

Τήν σαθρότητα τῶν θέσεων τοῦ φυλλαδίου τοῦ Ἰωήλ, καταδύκνυει τό νεοεκδοθέν σύγγραμμα τοῦ κ. Σακαρέλλου. Περιλαμβάνει τās κάτωθι ἐνότητες:

* Πρόλογος

- * 1. Τά βιβλία τοῦ π. Κυπριανοῦ καί π. Ἰωήλ
- * 2. Τό Ἡμερολογιακό γενικά
- * 3. Ἡ διόρθωσις τοῦ λάθους τοῦ Παλῆου
- * 4. Ὁ πραγματικός λόγος τῆς ἀλλαγῆς
- * 5. Ὁ Πρόλογος τοῦ ἐκδότη
- * 6. Ὁ π. Ἰωήλ καί οἱ Παλαιοημερολογίτες
- * 7. Ἰουλιανό καί Γρηγοριανό Ἡμερολόγιο
- * 8. Τό Πάσχα καί ὁ χρόνος ἐορτασμοῦ τοῦ
- * 9. Τά Χριστούγεννα καί οἱ συναφεῖς ἐορτές
- * 10. Παραδόσεις Ἐκκλησία - Σχίσμα
- * 11. Τό «κομάν» εἰς τούς ἄνδρες
- * 12. Ἡ λεγόμενη «παπαλήθρα»
- * 13. Ἡ χειροτονία ἐγγάμων ἐπισκόπων
- * 14. Ἡ ἁγία λαβίδα
- * 15. Τό Νέο Ἡμερολόγιο ἀποτελεῖ σχίσμα;
- * 16. Ἡ νηστεία
- * 17. Ἡ ἄλλη ἐκκλησιολογία τοῦ π. Ἰωήλ
- * 18. Ἐκτός πραγματικότητος ὁ π. Ἰωήλ
- * 19. Ποιοί ἔχουν ἀποκοπεῖ ἀπό τήν Ἐκκλησία
- * Ἐπίλογος

Ἀξίζει νά παραθέσωμεν ἓν ἀπόσπασμα ἐκ τοῦ ἐπιλόγου:

«Ὁ Ὁρθόδοξος αὐτός λαός, ἔχει ἐμπιστευθεῖ τήν Πίστην του στούς συντηρητικούς κληρικούς καί θεολόγους. Δέχονται οἱ πιστοί ὅτι ποῦν αὐτοί, χωρίς νά μποροῦν ἢ νά θέλουν νά κρίνουν τήν ὀρθότητα τῶν ἐπιλογῶν τους. Ἐτσι, τὰ συντηρητικά αὐτά ἄτομα, σάν τόν π. Ἰωήλ, ἀποτελοῦν τήν τροχοπέδη νά μή πορευθῇ ἡ μεγάλη μάζα τοῦ Ὁρθόδοξου λαοῦ, ὅπως οἱ ἅγιοι Πατέρες ὀρίζουν, δηλ. στήν ἀποτείχισή τους ἀπό κάθε αἵρετικό ποιμένα. Ἐάν ὁ Ὁρθόδοξος λαός εἶχε ἐνστερνισθῇ τίς Πατερικές αὐτές κατευθύνσεις θά ἦταν ἐντελῶς διαφορετική ἡ κατάσταση τῶν ἐκκλησιαστικῶν πραγμάτων στό χωρὸ τῆς Ὁρθοδοξίας.

Μεγαλύτερο κακό κάνουν σήμερα στήν Ὁρθοδοξία οἱ συντηρητικοί "γεροντάδες", ἄλλοι κληρικοί καί θεολόγοι, παρά οἱ Παπόδουλοι Πατριάρχες καί λοιποὶ μεγαλόσχημοι τοῦ οἰκουμενιστικοῦ πανθέου!

Διά τοῦτο, αὐτοί, δηλ. οἱ συντηρητικοί, "μεῖζον κρίμα λήφονται".

Τό βιβλίον διατίθεται ἀπό τό βιβλιοπωλεῖον «Βασιλεῦσα» Λυκούργου 9, 6ος ὁροφος, τηλ. 210-3244197.



ΤΗΝ ΔΙΑΚΟΝΙΑΝ ΣΟΥ ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΟΝ



ΙΕΡΑΙ ΠΑΝΗΓΥΡΕΙΣ

❖ Ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ. Χρυσόστομος σέ συνιερουργία μέ τόν Σεβ. Μητροπολίτη Ἀττικῆς καί Βοιωτίας κ. Χρυσόστομο προέστη τήν Πέμπτη 12/25 Δεκεμβρίου τῆς εὐχαριστιακῆς συνάξεως πού τελέσθηκε στό πλαίσιο τῆς ἐτησίας πανηγύρεως τοῦ Ἱ. Ναοῦ Ἀγ. Σπυρίδωνος Ἐρυθρῶν. Προεξάρχοντος τοῦ



Σεβ. Μητροπολίτου Πειραιῶς καί Σαλαμῖνος κ. Γεροντίου διεξήχθησαν οἱ ἐόρτιες ἱερές ἀκολουθίες τοῦ πανηγυρίζοντος Μητροπολιτικοῦ Ἱ. Ναοῦ Ἀγ. Σπυρίδωνος Σαλαμῖνος.

❖ Στό πλαίσιο τῆς ἐορτῆς τοῦ Ἱερομάρτυρος Ἀγ. Ἐλευθερίου ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Ἀττικῆς καί Βοιωτίας κ. Χρυσόστομος τήν Κυριακή τῶν Προπατόρων 15/28 Δεκεμβρίου προέστη τοῦ Ἱεροῦ ἐορτασμοῦ τοῦ Ἱ.Ν. Ἀγ. Ἐλευθερίου Ἀσπροπύργου.

❖ Ἱερουργοῦντος τοῦ Πανοσιωτάτου Ἱερομ. Παταπίου Μαλκοπούλου τήν Κυριακή 22-12/4-1 ἐορτάστηκε ἡ μνήμη τῆς μεγαλομάρτυρος Ἀγ. Ἀναστασίας τῆς Φαρμακολυτρίας στόν ὁμώνυμο Ἱ. Ναό Κομοτηνῆς.

❖ Εἰς τόν Ἱ. Ναόν Ἀγ. Πατέρων Παιανίας ἐορτάστηκε μέ κατάνυξη τήν Πέμπτη 26-12/8-1 ἡ ἐορτή τῆς Παναγίας τῆς Φωτοβολούσας. Εἰς τόν Μ. Ἑσπερινό τῆς ἐορτῆς συμπαραστατούμενος ὑπό τοῦ σεπτοῦ ἱερατείου χοροστάτησε ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Ἀττικῆς καί Βοιωτίας κ. Χρυσόστομος.

❖ Τήν Παρασκευή 27-12/9-1 οἱ Ἱ. Μονές Ἀγ. Στεφάνου Π. Ἡρακλείου καί Αὐλίδος ἐτίμησαν μέ μοναστηριακή τάξη καί λαμπρότητα τήν μνήμη τοῦ προστάτου ἁγίου τους. Εἰς μέν τήν πρώτην τό βράδυ τῆς παραμονῆς, ὅπως εἶναι καθιερωμένο, ἐτελέσθη ἱερά ἀγρυπνία, ἐνῶ εἰς τήν πανήγυριν τῆς δευτέρας ἱερούργησε ὁ πανοσιολογιώτατος Ἀρχιμ. Τιμόθεος Βλάχος.



❖ Προεξάρχοντος τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ. Χρυσόστο-

μου, συμπαραστατουμένου υπό του Θεοφιλ. Ἐπισκόπου Μαραθῶνος κ. Φωτίου, τό Σάββατον 18/31 Ἰανουαρίου ἔλαβε χώρα ἡ πανηγυρίς τοῦ Ἱεροῦ Καθεδρικοῦ Ναοῦ Ἀγίου Ἀθανασίου τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν.

❖ Ἡ μνήμη τοῦ ὁμολογητοῦ Ἱεράρχου Ἀγίου Μάρκου τοῦ Εὐγενικοῦ τήν Κυριακὴν 19-1/1-2 ἐτιμήθη ἰδιαίτερος εἰς τοὺς πανηγυρίζοντας ὁμωνύμους Ναοὺς Πατρῶν -προεξάρχοντος τοῦ Σεβασμ. Μητροπολίτου Ἀχαΐας κ. Καλλινίκου- καί Μόντρεαλ Καναδᾶ, ἱερουργοῦντος τοῦ Πανοσιολογ. Ἀρχμ. Νικοδήμου Καλαντῆ.

❖ Ἡ ἑορτὴ τῶν Ἀγίων Τριῶν Ἱεραρχῶν τήν Πέμπτην 30-1/12-2, ἐωρτάσθη μέ ἀρχιερατικές λειτουργίας εἰς τοὺς πανηγυρίζοντας Ἱερούς Ναοὺς Θεσσαλονίκης, προεξάρχοντος τοῦ Σεβασμ. Μητροπολίτου Θεσσαλονίκης κ. Μαξίμου, Κορίνθου, πρωτοστατοῦντος τοῦ Σεβασμ. Μητροπολίτου Ἀχαΐας κ. Καλλινίκου καί Ἐλασσόνας, προϊσταμένου τοῦ Σεβασμ. Μητροπολίτου Λαρίσης κ. Ἀθανασίου.



❖ Τήν Κυριακὴν 2/15 Φεβρουαρίου ἐπὶ τῇ ἑορτῇ τῆς Ὑπαπαντῆς τοῦ Κυρίου ἐτελέσθη λαμπρὰ ἀγρυπνία εἰς τὴν ὁμώνυμον Ἱεράν Μονὴν Χοροκοπίου Καβάλας, προεξάρχοντος τοῦ Θεοφιλ. Ἐπισκόπου Χριστιανουπόλεως κ. Γρηγορίου. Εἰς τὴν πανηγυρικὴν λειτουργίαν τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Μαρκοπούλου Ἀττικῆς προεξήρχε ὁ Σεβασμ. Μητροπολίτης Ἀτ-



τικῆς καί Βοιωτίας κ. Χρυσόστομος, ἐνῶ εἰς τὴν ὁμώνυμον Ἱεράν Μονὴν Φλεβαριωτίσης Σαλαμίνας ὁ Σεβασμ. Μητροπολίτης Πειραιῶς καί Σαλαμίνας κ. Γερόντιος.

ΧΕΙΡΟΤΟΝΙΑΙ ΚΛΗΡΙΚΩΝ

❖ Τήν Κυριακὴν 19-1/1-2 ὁ Σεβασμ. Μητροπολίτης Ἀμερικῆς κ. Παῦλος, εἰς τὸν Ἱερόν Ναόν Ἀγίου Μαξίμου τοῦ Ὁμολογητοῦ, προήγαγε εἰς τὴν ἱερωσύνην τὸν εὐλαβέστατον Ἱεροδιάκονον π. Μάξιμον Μαρέττα, συνιερουργοῦντος μεταξύ τῶν ἄλλων κληρικῶν καί τοῦ κατὰ σάρκα πατρός τοῦ χειροτονουμένου, π. Θωμᾶ Μαρέττα.



❖ Ὁ Σεβασμ. Μητροπολίτης Ἀττικῆς καί Διαυλείας κ. Ἀκάκιος εἰς τὴν Ἱεράν Μονὴν Ἀγίου Νικολάου Παιανίας προέβη εἰς τὴν χειροτονίαν τοῦ Ὀσιωτάτου Μοναχοῦ Γαβριὴλ Ἑρικοῦ εἰς μὲν Διάκονον τήν Πέμπτην 6/19 Φεβρουαρίου καί εἰς Πρεσβύτερον τήν Πέμπτην 13/26 Φεβρουαρίου. Ὁ νεοχειροτηνθεὶς εἶναι ὑπὸ τὸν Γέροντα Ἠλίαν Τσίγκαν τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἀρχιστρατήγου Μιχαὴλ Παιανίας.

ΟΝΟΜΑΣΤΗΡΙΑ ΙΕΡΑΡΧΩΝ

❖ Εἰς τὴν ἑορτὴν τοῦ Μεγάλου Ἀθανασίου τό Σάββατον 18/31 Ἰανουαρίου ἐώρτασε τὰ ὀνομαστήριά του ὁ Σεβασμ. Μητροπολίτης Λαρίσης καί Πλαταμῶνος κ. Ἀθανάσιος. Εἰς τό Ἀρχιερατικόν συλλεῖται εἰς τὸν Ἱερόν Καθεδρικόν Ναόν Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου Λαρίσης ὁμοῦ μετὰ τοῦ ἐορτάζοντος, συνιερούργησαν οἱ Ἀρχιερεῖς Ἀττικῆς & Βοιωτίας κ. Χρυσόστομος καί Χριστιανουπόλεως κ. Γρηγόριος. Μετὰ τό συλλεῖται οἱ νέοι τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Λαρίσης ἐπεφύλαξαν ὡς δῶρον εἰς τὸν ἐορτάζοντα Μητροπολίτην τῶν τὴν διοργάνωσιν εἰδικῆς ἐκδηλώσεως πρὸς τιμὴν του.

Ἡ ἐκδήλωσις ἔλαβε χώραν εἰς τὴν αἴθουσαν «Κι-

βωτός», εἰς τὴν ὁποίαν κατέφθασε καὶ ὁ Σεβασμ. Μητροπολίτης Θεσσαλονίκης κ. Μάξιμος διὰ νά τιμήσῃ τὸν ἑορτάζοντα Μητροπολίτην. Ἐπ' εὐκαιρίᾳ



τῆς ἐκδηλώσεως ἐγένετο κατ' ἀρχάς μία ἐνημερωτική παρουσίασις τοῦ «Νεανικοῦ Ὁρθοδόξου Συνδέσμου» ὡς ἱστορικῆς συνεχείας τῆς παλαιᾶς «Ἐνώσεως Νέων». Ἐν συνεχείᾳ ἐπιτροπὴ τῶν νέων τῆς Λαρίσης παρέδωσε ὡς ἐλάχιστον δείγμα ἀγάπης εἰς τὸν ἑορτάζοντα Μητροπολίτην των ἕν ἀρχιερατικόν ἐγκόλπιον. Ὁ Σεβασμιώτατος συγκεκινημένος ἠὺχαρίστησε τοὺς νέους λέγων ὅτι εὐφραίνεται νά βλέπῃ τὰ παιδιά του «ὡς νεόφυτα ἐλαίων κύκλω τῆς τραπέζης του» καὶ διένειμε καὶ αὐτὸς ἀναμνηστικά δῶρα εἰς τοὺς παρευρισκομένους. Τό πρῶτον μέρος τῆς ἐκδηλώσεως ἔκλεισε μέ τὴν κοπὴν τῆς Βασιλόπιτας.



Τό δεύτερον μέρος περιελάμβανε ὁμιλίαν μέ θέμα «Εἰσαγωγή στό κατανυκτικό Τριῶδιο» ὑπό τοῦ Τεχνολόγου – Ἐκπαιδευτικοῦ καὶ μέλους τῆς συντονιστικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Νεανικοῦ Ὁρθοδόξου Συνδέσμου κ. Λεωνίδου Πίττου. Κατά τὴν διάρκειαν τῆς ὁμιλίας ἐγένετο προβολὴ «βίντεο» μέ παρουσίαν εἰκόνων καὶ ὑπόκρουσιν ψαλμοδιῶν ἐπιμελείᾳ τοῦ Καθηγητοῦ τῆς Πληροφορικῆς καὶ μέλους τοῦ Νε.Ο.Σ. κ. Νικολάου Καλοσκάμη. Ὁ συνδιασμός λόγου, εἰκόνος καὶ ἤχου, ἀνέδειξε

πράγματι τὸν κατανυκτικὸν χαρακτήρα τοῦ Τριωδίου ὡς περιόδου μετανοίας, προσευχῆς καὶ νηστείας. Τὴν ἐκδήλωσιν ἐτίμησαν διὰ τῆς παρουσίας των ὁ Δήμαρχος Λαρίσης κ. Τζανακούλης, ὁ Ἀντινομάρχης κ. Καλομπάτσιος καὶ ἡ Τομεάρχης Πολιτισμοῦ Ν.Ο.Δ.Ε. Λάρισας, Θέκλα Παρασκευοῦδη. Ἐπιλόγισε ὁ Σεβασμ. Μητροπολίτης Θεσσαλονίκης κ. Μάξιμος.



Τέλος ὁ ἑορτάζων Μητροπολίτης παρέθεσε γεῦμα πρὸς τιμὴν τῶν παρισταμένων Ἀρχιερέων, κληρικῶν, τῶν στελεχῶν τοῦ Νεανικοῦ Ὁρθοδόξου Συνδέσμου καὶ τῶν ἐκ μακρᾶν προσελθόντων.



❖ Τὴν ἡμέραν τῆς μνήμης τοῦ Μεγάλου Φωτίου (Πέμπτη 6/19 Φεβρουαρίου) ἐώρτασε τὰ ὀνομαστήριά του Ὁ Θεοφίλ. Ἐπίσκοπος Μαραθῶνος κ. Φώτιος εἰς τὸν Ἱερόν Καθεδρικὸν Ναὸν Ἀγίου Ἀθανασίου Ν. Φιλαδελφείας. Εἰς τό Ἀρχιερατικόν συλλειτουργὸν συμμετεῖχον ἐκτός τοῦ Θεοφιλεστάτου καὶ οἱ Σεβασμ. Μητροπολίται Πειραιῶς & Σαλαμῖνος κ. Γερόντιος καὶ Ἀττικῆς & Βοιωτίας κ. Χρυσόστομος, ἐνῶ παρέστη συμπροσευχόμενος ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν κ. Χρυσόστομος.

ΘΕΟΦΑΝΕΙΑ 2009



Είς τόν Κεντρικόν Λιμένα Πειραιῶς, προεδρῶντος τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν κ.κ. Χρυσόστομου.



Είς τόν παγωμένον λιμένα τῆς Νέας Ὑόρκης, προεδρῶντος τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ἀμερικής κ. Παύλου.

ΡΟΗΤ
PAYE
HELLAS



ΕΝΤΥΠΟΝ ΚΛΕΙΣΤΟΝ ΑΡ. ΑΔΕΙΑΣ 123/2001
ΚΩΔ.ΚΟΣ.ΕΛΤΑ: 1/734